

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2015/849 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 20 май 2015 година

за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Потоците от пари с незаконен произход могат да навредят на целостта, стабилността и репутацията на финансовия сектор и да застрашат вътрешния пазар на Съюза и международното развитие. Изпирането на пари, финансирането на тероризма и организираната престъпност продължават да бъдат значителни проблеми, по които следва да се работи на равнището на Съюза. Освен по-нататъшното развитие на равнището на Съюза на наказателноправния подход към този проблем, целенасочените и пропорционални превантивни действия срещу използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма играят жизнено важна роля и може да дадат допълнителни резултати.
- (2) Надеждността, целостта и стабилността на кредитните институции и финансовите институции и доверието във финансовата система като цяло могат да бъдат сериозно подкопани от опитите на престъпни субекти и техните съучастници да прикрият произхода на приходите от престъпна дейност или да насочат парични средства със законен или незаконен произход за терористични цели. Лицата, осъществяващи изпиране на пари и тези, които финансират тероризма, биха могли да се опитат да се възползват от свободното движение на капитали и свободното предоставяне на финансови услуги, до които води интегрираното финансово пространство на Съюза, за да улеснят престъпните си дейности. Следователно са необходими конкретни мерки за координация на равнището на Съюза. Същевременно следва да се постигне баланс между целта да се защити обществото от престъпления и да се съхранят стабилността и целостта на финансовата система на Съюза, от една страна, и нуждата, от друга страна, да се създаде регулаторна среда, която да позволява на дружествата да развиват стопанската си дейност, без да понесат прекомерни разходи за постигане на съответствие.
- (3) Настоящата директива представлява четвъртата директива насочена срещу заплахата от изпиране на пари. В Директива 91/308/ЕИО на Съвета ⁽⁴⁾ беше определено изпирането на пари във връзка с трафика на наркотици и бяха наложени задължения единствено по отношение на финансовия сектор. С Директива 2001/97/ЕО на

⁽¹⁾ ОВ С 166, 12.6.2013 г., стр. 2.

⁽²⁾ ОВ С 271, 19.9.2013 г., стр. 31.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 11 март 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 20 април 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 20 май 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

⁽⁴⁾ Директива 91/308/ЕИО на Съвета от 10 юни 1991 г. за предотвратяване използването на финансовата система за изпиране на пари (ОВ L 166, 28.6.1991 г., стр. 77).

Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ беше разширено приложното поле на Директива 91/308/ЕИО както по отношение на престъпленията, така и на набора от обхванати професии и дейности. През юни 2003 г. Специалната група за финансови действия („FATF“) ревизира своите препоръки, в чийто обхват попадна и финансирането на тероризма, и предостави по-подробни изисквания по отношение на идентификацията и проверката на клиента, случаите, при които по-високият риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма може да оправдае прилагането на засилени мерки, както и случаите, при които по-ниският риск може да позволи извършването на не толкова строга проверка. Тези промени бяха отразени в Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ и в Директива 2006/70/ЕО на Комисията ⁽³⁾

- (4) Изпирането на пари и финансирането на тероризма често се извършват на международно равнище. Мерките, предприети единствено на национално равнище или дори на равнището на Съюза без да се вземе предвид международната координация и сътрудничество, биха имали много ограничено въздействие. Ето защо приетите в тази област мерки на Съюза следва да бъдат съвместими с останалите действия, предприети в рамките на международни форуми, и поне също толкова строги, колкото тях. При определяне на действията на Съюза следва да продължи да се обръща специално внимание на препоръките на FATF и на инструментите на други международни органи, действащи в областта на борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма. За повишаване на ефикасността на борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма съответните правни актове на съюза следва по целесъобразност да бъдат приведени в съответствие с Международните стандарти за борба с изпирането на пари и финансирането на терористични дейности и разпространението на оръжия за масово унищожение, приети от FATF през февруари 2012 г. („ревизираните препоръки на FATF“).
- (5) Освен това злоупотребите с финансовата система, целящи насочването на парични средства с незаконен произход или дори такива със законен произход за терористични цели, представляват несъмнен риск за целостта, правилното функциониране, репутацията и стабилността на финансовата система. Превантивните мерки, установени в настоящата директива, следва да бъдат насочени към сделките и операциите с парични средства, получени от тежки престъпления, и набирането на парични средства или имущество за терористични цели.
- (6) Плащанията в брой на големи суми се характеризират с висок риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма. С цел повишаване на бдителността и ограничаване на рисковете, свързани с такива плащания в брой, настоящата директива следва да обхваща търгуващите със стоки лица дотолкова, доколкото те извършват или получават плащания в брой в размер на 10 000 EUR или повече. Държавите членки следва да могат да приемат по-ниски прагове, допълнителни общи ограничения на използването на пари в брой и допълнителни по-строги разпоредби.
- (7) Използването на продукти, представляващи електронни пари, все повече се счита за заместител на банковите сметки, което наред с мерките, установени в Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾, обосновава необходимостта тези продукти да бъдат обект на задълженията свързани с борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Въпреки това, при някои доказани нискорискови обстоятелства и при строги условия за намаляване на риска, на държавите членки следва да бъде позволено да освобождават продуктите, представляващи електронни пари, от определени мерки за комплексна проверка на клиента, като например идентификация и проверка на клиента и на действителния собственик, но не и от наблюдение на сделки или делови отношения. Условията за намаляване на риска следва да включват изискване освободените продукти, представляващи електронни пари, да бъдат използвани изключително за закупуване на стоки или услуги, както и електронно съхраняваната сума да бъде достатъчно малка, за да изключва възможността за заобикаляне на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Това изключение не следва да засяга предоставеното на държавите членки право на преценка, съгласно което те могат в съответствие с член 15 да разрешават на задължените субекти да прилагат опростени мерки за комплексна проверка на клиента към други продукти, представляващи електронни пари, които пораждат по-ниски рискове.
- (8) Що се отнася до задължените субекти, спрямо които се прилага настоящата директива, понятието за посредници за недвижими имоти би следвало да включва и посредниците при отдаване под наем, където е приложимо.

⁽¹⁾ Директива 2001/97/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2001 г. за изменение на Директива 91/308/ЕИО на Съвета относно превенцията на използването на финансовата система за целите на прането на пари (ОВ L 344, 28.12.2001 г., стр. 76).

⁽²⁾ Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм (ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15).

⁽³⁾ Директива 2006/70/ЕО на Комисията от 1 август 2006 г. относно установяването на мерки за прилагане на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на определените „видни политически личности“ и техническите критерии за процедурите по опростена проверка на клиентите и за изключения поради финансова дейност на случайна или много ограничена база (ОВ L 214, 4.8.2006 г., стр. 29).

⁽⁴⁾ Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

- (9) Настоящата директива следва да се прилага спрямо упражняващите юридическа дейност лица, съгласно определението на държавите членки, когато същите участват във финансови или дружествени сделки, включително при предоставянето на данъчни консултации, където е налице най-голям риск с услугите на тези упражняващи юридическа дейност лица да бъде злоупотребено с цел изпиране на приходите от престъпна дейност или финансиране на тероризма. Следва обаче да се предвидят изключения от всяко задължение за докладване на информация, получена преди, по време на или след съдебно производство, или в процеса на определяне на правното положение на клиент. Следователно правната консултация следва да остане в обхвата на задължението за спазване на професионална тайна, освен когато упражняващото юридическа дейност лице взема участие в дейностите по изпиране на пари или финансиране на тероризма, правната консултация се дава за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма или упражняващото юридическа дейност лице знае, че клиентът търси юридически съвет за целите на изпиране на пари или финансиране на тероризма.
- (10) Пряко сравнимите услуги следва да бъдат третирани по еднакъв начин, когато са предоставяни от някой от лице, упражняващо някоя от професиите, обхванати от настоящата директива. С цел да се осигури зачитането на правата, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“), по отношение на одитори, външни експерт-счетоводители и данъчни консултанти, които в някои държави членки имат правото да защитават или да представляват клиент в рамките на съдебно производство или да оценяват правното положение на клиент, информацията, която те получават при изпълнението на тези задачи, не следва да бъде предмет на задълженията за докладване, установени в настоящата директива.
- (11) Важно е да се подчертае изрично, че в съответствие с ревизираните препоръки на FATF „данъчните престъпления“, свързани с преки и косвени данъци, са включени в широкото определение на „престъпна дейност“ по настоящата директива. Тъй като във всяка държава членка като „престъпна дейност“, наказуема със санкциите, посочени в член 3, точка 4, буква е) от настоящата директива, могат да бъдат определени различни данъчни престъпления, определенията на данъчни престъпления в националното право могат да се различават. Въпреки че стремежът не е да се хармонизират определенията на данъчни престъпления в националното право на държавите членки, последните следва да разрешат във възможно най-голяма степен съобразно националното си право обмена на информация или предоставянето на помощ между звената за финансово разузнаване (ЗФР) в ЕС.
- (12) Необходимо е да се идентифицира всяко физическо лице, упражняващо право на собственост или контрол върху правно образувание. За да се осигури действителна прозрачност, държавите членки следва да гарантират, че са обхванати възможно най-широк кръг от правни образувания, учредени или създадени чрез какъвто и да е друг механизъм на тяхна територия. Въпреки че установяването на конкретен процент на акционерно или дялово участие няма автоматично да доведе до разкриването на действителния собственик, то следва да представлява фактор с доказателствена стойност, който следва да бъде отчетен наред с другите. Държавите членки следва да могат обаче да решат, че и по-ниско процентно участие може да бъде индикация за собственост или контрол.
- (13) Идентификацията и проверката на действителния собственик следва, когато е уместно, да обхваща правни образувания, които притежават други правни образувания, и задължените и следва да се стремят да установяват физическото лице или лица, което в крайна сметка упражнява контрол посредством собственост или чрез други средства върху правното образувание — клиент. Контролът чрез други средства може, наред с другото, да включва критериите за контрол, използвани с цел изготвянето на консолидирани финансови отчети, например чрез споразумение на акционерите, упражняване на доминиращо влияние или правомощие за назначаване на висшето ръководство. Възможно е да има случаи, в които да не може да се установи физическо лице, което в крайна сметка притежава правното образувание или упражнява контрол върху него. В такива изключителни случаи задължените субекти, след като са изчерпали всички други средства за идентификация и при условие че няма основание за съмнение, може да считат висшия ръководен служител или служители за действителен собственик.
- (14) Необходимостта от точна и актуална информация за действителния собственик е ключов фактор при разкриването на престъпници, които в противен случай биха могли да скрият своята самоличност зад дружествена структура. Ето защо държавите членки следва да гарантират, че правните образувания, учредени на тяхна територия в съответствие с националното право, получават и съхраняват подходяща, точна и актуална информация за своите действителни собственици, в допълнение към основната информация, като име и адрес на дружеството, и доказателства за учредяване и юридическа собственост. С оглед повишаване на прозрачността с цел борба със злоупотребата с правни образувания, държавите членки следва да гарантират, че информацията за действителния собственик се съхранява в централен регистър, намиращ се извън дружеството, в пълно съответствие с правото на Съюза. Държавите членки могат да използват за тази цел централна база данни, в която се събира информация за действителния собственик, или търговския регистър или друг централен регистър. Държавите членки могат да решат задължените субекти да отговарят за попълването на регистъра. Държавите членки следва да гарантират, че във всички случаи тази информация е на разположение на компетентните органи и ЗФР и се предоставя на задължените субекти, когато последните предприемат мерки за комплексна проверка на клиента. Държавите членки следва също така да гарантират, че други лица, които са в състояние да докажат законен интерес във връзка с изпирането на пари, финансирането на тероризма и съответните предикатни престъпления — като

например корупция, данъчни престъпления и измами — получават достъп до информация за действителния собственик в съответствие с правилата за защита на данните. Лицата, които са в състояние да докажат законен интерес, следва да имат достъп до информация относно естеството и мащаба на притежаваните права и техния приблизителен дял.

- (15) За тази цел държавите членки следва да могат, в съответствие с националното право, да разрешат по-широк достъп от този, предвиден в настоящата директива.
- (16) Своевременният достъп до информация за действителния собственик следва да се осигури по начин, при който се избягва всякакъв риск от нерегламентирано осведомяване на съответното дружество.
- (17) С цел да се гарантират равнопоставени условия на конкуренция между различните видове правни форми, от доверителните собственици следва да се изисква също така да получават, съхраняват и предоставят информация за действителния собственик на задължените субекти, които вземат мерки за комплексна проверка на клиента, и да съобщават тази информация в централен регистър (или централна база данни), като освен това доверителните собственици следва да разкриват своя статус пред задължените субекти. Правните образувания като фондации и други правни форми подобни на доверителна собственост, следва да подлежат на еквивалентни изисквания.
- (18) Настоящата директива следва да се прилага и за дейностите на задължените субекти, които се извършват по интернет.
- (19) Новите технологии предлагат ефективни от гледна точка на времето и разходите решения за дружествата и за клиентите и поради това следва да се вземат предвид при оценката на риска. Компетентните органи и задължените субекти следва да действат активно в борбата с новите и иновативните способности за изпиране на пари.
- (20) Представителите на Съюза в управителните органи на Европейската банка за възстановяване и развитие се насърчават да прилагат настоящата директива и да публикуват на уебсайта си мерките на политиката за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включващи подробни процедури за привеждане в действие на настоящата директива.
- (21) Използването на услуги в сектора на хазартните игри за изпиране на приходи от престъпна дейност буди загриженост. За да бъдат намалени свързаните с услугите в сектора на хазартните игри рискове, в настоящата директива следва да се предвиди задължение за доставчиците на услуги в областта на хазарта, които пораждат по-високи рискове, да прилагат мерки за комплексна проверка на клиента при всяка сделка в размер на 2 000 EUR или повече. Държавите членки следва да гарантират, че задължените субекти прилагат същия праг по отношение на получаването на печалби, осъществяването на залагания, включително посредством покупката и обмена на хазартни жетони, или и двете заедно. Доставчиците на услуги в областта на хазарта, разполагащи с физически помещения като например казина и игрални къщи, следва да гарантират, че ако при влизане се извършва комплексна проверка на клиента, тя може да бъде отнесена към сделките, осъществени от съответния клиент в рамките на тези помещения. Въпреки това, при доказани нискорискови обстоятелства, на държавите членки следва да бъде позволено да освобождават определени хазартни услуги от някои или от всички изисквания на настоящата директива. Използването на освобождаване от държава членка следва да се разглежда само в строго ограничени и обосновани обстоятелства и когато рисковете от изпиране на пари или финансиране на тероризма са ниски. Такова освобождаване следва да подлежи на специфична оценка на риска, която отчита и степента на уязвимост на съответните сделки. Случаите на освобождаване следва да се съобщават на Комисията. В оценката на риска държавите членки следва да посочват по какъв начин са взели под внимание съответните констатации в докладите, изготвени от Комисията в рамките на наднационалната оценка на риска.
- (22) Рискът от изпиране на пари и финансиране на тероризма не е един и същ във всеки конкретен случай. В съответствие с това следва да се използва комплексен подход, основан на риска. Основан на риска подход не означава, че на държавите членки и задължените субекти се предоставя неограничена свобода на действие. Този подход включва вземането на решения въз основа на обективни данни с цел по-ефективно справяне с рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, пред които са изправени Съюзът и лицата, които извършват дейност на негова територия.
- (23) Укрепването на основания на риска подход е необходимо на държавите членки и на Съюза, за да идентифицират, разберат и ограничат рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, пред които са изправени. В международен план беше отчетено значението на наднационалния подход за установяване на риска, като на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) („ЕБО“), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, на Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) („ЕОЗППО“), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾, и на Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари)

(1) Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

(2) Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

(„ЕОЦКП“), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, следва да бъде възложено, чрез техния съвместен комитет, да представят становище относно рисковете, засягащи финансовия сектор на Съюза.

- (24) Комисията може успешно да извършва преглед на конкретни презгранични заплахи, които биха могли да засегнат вътрешния пазар и които не могат да бъдат установени и ефективно преодолени от отделните държави членки. Ето защо, на Комисията следва да бъде възложена отговорността да координира оценката на рисковете, свързани с презгранични дейности. Участието на подходящи експерти, като Експертната група по въпросите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и представителите на ЗФР, както и по целесъобразност на други органи на равнището на Съюза, е от съществено значение за ефективността на този процес. Националните оценки на риска и националният опит в това отношение също са важен източник на информация за процеса. Тази оценка на презграничните рискове от страна на Комисията не следва да включва обработването на лични данни. При всички случаи данните следва да бъдат изцяло анонимни. Надзорните органи по защита на данните на национално и съюзно равнище следва да участват само ако оценката на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма оказва въздействие върху неприкосновеността на личния живот и защитата на данните на лицата.
- (25) Резултатите от оценките на риска следва по целесъобразност да се предоставят своевременно на задължените субекти, за да могат да идентифицират, разбират, управляват и ограничават своите собствени рискове.
- (26) В допълнение, за още по-добро установяване, разбиране, управление и ограничаване на рисковете на равнището на Съюза държавите членки следва да предоставят помежду си достъп до резултатите от своите оценки на риска, както и на Комисията, и на ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП („ЕНО“).
- (27) При прилагането на настоящата директива е целесъобразно да се отчитат особеностите и нуждите на попадащите в нейния обхват по-малки задължени субекти, както и да се осигури третиране, което отговаря на техните специфични потребности и на естеството на тяхната стопанска дейност.
- (28) С цел защита на нормалното функциониране на финансовата система в Съюза и на вътрешния пазар от изпиране на пари и финансиране на тероризма, на Комисията следва да бъдат делегирани правомощия да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), за да определи юрисдикциите на трети държави, които имат стратегически слабости в национална си уредба за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма („високорискови трети държави“). Променящият се характер на заплахите от изпиране на пари и финансиране на тероризма, което се улеснява от постоянното развитие на технологиите и средствата, които са на разположение на престъпниците, изисква бързо и непрекъснато адаптиране на правната рамка по отношение на високорисковите трети държави, с цел ефективен подход към съществуващите рискове и предотвратяване на възникването на нови рискове. Комисията следва да взема предвид информацията от международни организации и определящи стандартите органи в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, като публични изявления на FATF, взаимни оценки, подробни доклади за оценка или публикувани последващи доклади, и да адаптира оценките си съобразно съдържащите се в тях промени, когато е уместно.
- (29) Държавите членки следва най-малко да предвиждат мерки за комплексна проверка на клиента, които задължените субекти да прилагат, когато имат отношения с физически лица или правни образувания, установени във високорискови трети държави, определени от Комисията. По същия начин, следва да бъде забранено да се разчита на трети лица, установени в такива високорискови трети държави. Държавите, които не са включени в списъка, не следва автоматично да се считат за разполагащи с ефективни системи за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и физическите лица или правните образувания, установени в такива държави следва да се оценяват въз основа на отчитане на риска.
- (30) Сам по себе си рискът се променя, а променливите величини, поотделно или заедно, могат да увеличават или намаляват потенциалния риск, като по този начин влияят върху подходящото равнище на превантивните мерки, като например мерките за комплексна проверка на клиента. Следователно при някои обстоятелства следва да се прилага разширена комплексна проверка, а при други може да е по-подходящо използването на опростена комплексна проверка.
- (31) Следва да бъде отчетено, че определени ситуации са свързани с по-висок риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма. Въпреки че самоличността и бизнес профилът на всички клиенти следва да бъдат установени, съществуват случаи, при които са нужни особено строги процедури за идентификация и проверка на клиента.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

- (32) Това се отнася най-вече за взаимоотношенията с физически лица, които изпълняват или са изпълнявали важни обществени функции в Съюза или в международен план, и най-вече физически лица от държави, в които корупцията е широко разпространена. Подобни взаимоотношения могат да изложат особено финансовия сектор на значителни рискове за репутацията и на правни рискове. Международните усилия за борба с корупцията също оправдават необходимостта да се обърне специално внимание на такива лица и да се приложат подходящи мерки за разширена комплексна проверка на клиента по отношение на лицата, които изпълняват или са изпълнявали важни обществени функции в страната или в чужбина, както и по отношение на лицата на висши длъжности в международни организации.
- (33) Изискванията по отношение на видните политически личности имат превантивен, а не наказателен характер и не следва да се тълкуват като стигматизиращи тези видни политически личности като участващи в престъпна дейност. Отказът от делови взаимоотношения с дадено лице само въз основа на факта, че то е видна политическа личност, противоречи на духа на настоящата директива и на ревизираните препоръки на FATF.
- (34) Получаването на одобрение от висшето ръководство за установяването на делови взаимоотношения не винаги изисква получаване на одобрение от съвета на директорите. Следва да е възможно такова одобрение да се предоставя от лица, притежаващи достатъчно познания относно рисковата експозиция на институцията във връзка с изпирането на пари и финансирането на тероризма и достатъчно висок ранг за вземане на решения, засягащи тази рискована експозиция.
- (35) За да се избегнат повтарящите се процедури за идентифициране на клиента, водещи до забавяния и по-ниска ефективност на стопанската дейност, е целесъобразно да се позволи клиентите, които са били идентифицирани другаде, да бъдат представяни на задължените субекти при спазване на подходящи предпазни мерки. Когато задължен субект разчита на трето лице, крайната отговорност за спазване на процедурата за комплексна проверка на клиента следва да се носи от задължения субект, на когото е представен клиентът. Третото лице или лицето, което е представило клиента, следва също да носи собствена отговорност за спазване на настоящата директива, включително изискването за докладване на съмнителни сделки и за съхраняване на информация, доколкото то има взаимоотношения с клиент, които са обхванати от настоящата директива.
- (36) В случаите на представителство или при правоотношения, свързани с изнасяне на дейности на договорна основа между задължените субекти и външни лица, които не са обхванати от настоящата директива, биха могли да възникнат задължения за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма за тези представители или изпълнители на изнесени дейности доколкото те са част от задължените субекти единствено по силата на договора между тях, а не съгласно настоящата директива. Ето защо задълженият субект следва да продължи да носи основната отговорност за спазването на настоящата директива.
- (37) Всички държави членки са създали или следва да създадат оперативно независими и автономни ЗФР със задачата да събират и анализират получаваната от тях информация, за да установят връзката между съмнителни сделки и стоещите в тяхната основа престъпни дейности с цел предотвратяване и борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Оперативно независими и автономни ЗФР следва да означава, че тези звена разполагат с правомощия и капацитет да изпълняват функциите си свободно, включително да вземат автономно решение да анализират, изискват и разкриват конкретна информация. Съмнителните сделки и друга информация, отнасяща се до изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма, следва да бъдат докладвани на ЗФР, които следва да изпълняват ролята на централно национално звено за получаване, анализиране и разкриване на компетентните органи на резултатите от своя анализ. Всички съмнителни сделки, включително опитите за извършване на сделки, следва да се докладват, независимо от сумата на сделката. Докладваната информация може да включва и информация, основаваща се на отделни прагове.
- (38) Чрез дерогация от общата забрана за извършване на съмнителни сделки задължените субекти следва да могат да извършват съмнителни сделки, преди да информират компетентните органи, в случаите когато въздържане от извършването е невъзможно или има вероятност да осуети действията по преследване на лицата, облагодетелствани от операция, за която се подозира, че води до изпиране на пари или финансиране на тероризма. Това обаче не следва да засяга поетите от държавите членки международни задължения за незабавно замразяване на средства или други активи на терористи, терористични организации или лица, финансиращи тероризма, съгласно съответните резолюции на Съвета за сигурност на Организацията на Обединените нации.
- (39) Държавите членки следва да могат да определят подходящ саморегулиращ се орган за определени задължени субекти, като орган, който да бъде информиран първоначално вместо ЗФР. В съответствие с практиката на Европейския съд по правата на човека система за първоначално докладване пред саморегулиращ се орган представлява важна предпазна мярка за защита на основните права във връзка със задълженията за докладване, приложими по отношение на лицата, упражняващи юридическа дейност. Държавите членки следва да предвидят средствата и начина за постигане на защитата на професионалната тайна, поверителността и неприкосновеността на личния живот.
- (40) Когато държава членка реши да определи такъв саморегулиращ се орган, тя може да позволи или да изиска от саморегулиращия се орган да не представя на ЗФР никаква информация, получена от лицата, представлявани от този орган, когато информацията е получена от или по отношение на един от техните клиенти, в процеса на

установяване на правното положение на техния клиент или при изпълнение на техните задачи при защитата или процесуалното представителство на този клиент в съдебен процес или във връзка с такъв процес, включително предоставяне на съвети за завеждане или избягване на такъв процес, независимо дали информацията е получена преди, по време или след съответното производство.

- (41) Съществуват редица случаи, при които служители, докладвали съмненията си за изпиране на пари, са били подложени на заплахи или враждебни действия. Въпреки че настоящата директива не може да влияе върху съдебните производства на държавите членки, разрешаването на този проблем е от решаващо значение, за да се гарантира ефективността на системата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Държавите членки следва да са запознати с този проблем и да полагат всички възможни усилия за защита на лицата, включително служителите и представителите на задължения субект, от такива заплахи или враждебни действия, както и да предоставят, в съответствие с националното право, подходяща защита на тези лица, особено по отношение на правото им на защита на техните лични данни и на ефективна съдебна защита и представителство.
- (42) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, както е транспонирана в националното право, се прилага по отношение на обработваните за целите на настоящата директива лични данни. Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ се прилага за обработването на лични данни от институциите и органите на Съюза за целите на настоящата директива. Всички държави членки признават борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма като въпрос от значим обществен интерес. Настоящата директива не засяга защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, включително Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета ⁽³⁾, както е въведено в националното право.
- (43) От съществено значение е привеждането на настоящата директива в съответствие с ревизираните препоръки на FATF да се извърши в пълно съответствие с правото на Съюза, по-специално по отношение на правото на Съюза в областта на защитата на данните и защитата на основните права, заложили в Хартата. Определени аспекти от прилагането на настоящата директива включват събирането, анализа, съхраняването и обмена на данни. Обработването на лични данни следва да бъде позволено при пълно спазване на основните права, само за целите на настоящата директива и за изискванията от нея дейности, като провеждане на комплексна проверка на клиента, постоянно наблюдение, разследване и докладване на необичайни и съмнителни сделки, идентифициране на действителния собственик на юридическо лице или правно образувание, идентифициране на видни политически личности, споделяне на информация между компетентните органи и споделяне на информация между кредитните институции и финансовите институции и други задължени субекти. Събирането и последващото обработване на лични данни от задължените субекти следва да бъдат ограничени до необходимото с оглед спазване на изискванията на настоящата директива, като личните данни не следва да бъдат допълнително обработвани по начин, който е несъвместим с тази цел. По-специално следва да бъде строго забранено по-нататъшно обработване на лични данни за търговски цели.
- (44) Ревизираните препоръки на FATF показват, че за да могат да оказват пълно съдействие и да изпълняват бързо искания за информация от компетентните органи за целите на предотвратяването, разкриването или разследването на случаи на изпиране на пари и финансиране на тероризма, задължените субекти следва да съхраняват в продължение на най-малко пет години необходимата информация, получена посредством мерките за комплексна проверка на клиента и записите на сделки. С цел да се избегнат различните подходи и да бъдат изпълнени изискванията за защита на личните данни и за правна сигурност, този срок на съхранение следва да бъде определен на пет години след приключване на деловите взаимоотношения или след датата на случайната сделка. Държавите членки обаче, след оценка на необходимостта и пропорционалността, следва да могат да разрешават или да изискват данните да бъдат съхранявани за по-дълъг срок, който да не надвишава допълнителен срок от пет години, ако това е необходимо за целите на предотвратяването, разкриването или разследването на случаи на изпиране на пари и финансиране на тероризма, без да се засяга националното наказателно право относно доказателствата, което се прилага в хода на наказателни разследвания и съдебни производства. Държавите членки следва да изискват въвеждането на специални предпазни мерки, с които да се гарантира сигурността на данните, и следва да определят кои лица, категории лица или органи следва да имат изключителен достъп до съхраняваните данни.
- (45) За да се осигури подходящо и ефикасно правораздаване през периода за транспониране на настоящата директива в националния правен ред на държавите членки, както и с цел да се даде възможност за нейното гладко взаимодействие с националното процесуално право, информацията и документите, отнасящи се за висящи към датата на

⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁽³⁾ Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 60).

влизане в сила на настоящата директива съдебни производства в държавите-членки, следва да се съхраняват за целите на предотвратяването, разкриването или разследването на евентуални случаи на изпиране на пари или финансиране на тероризма, за срок от пет години след тази дата, като следва да бъде възможно този срок да бъде продължен за още пет години.

- (46) Правото на достъп до данните на титуляря на данните се прилага по отношение на обработваните за целите на настоящата директива лични данни. При все това достъпът на титуляря на данните до всякаква информация, свързана с доклад за съмнителни сделки, би нарушил сериозно ефективността на борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма. Поради това налагането на изключения и ограничения на това право в съответствие с член 13 от Директива 95/46/ЕО, и, където е приложимо, в член 20 от Регламент (ЕО) № 45/2001, може да е оправдано. Субектът на данните има право да поиска надзорен орган, посочен в член 28 от Директива 95/46/ЕО или, където е приложимо, Европейският надзорен орган по защита на данните да извърши проверка на законосъобразността на обработването на данни, както и правото да потърси средства за правна защита, предвидени в член 22 от посочената директива. Надзорният орган, посочен в член 28 от Директива 95/46/ЕО, може да действа също така на принципа на служебното начало. Без да се засягат ограниченията на правото на достъп, надзорният орган следва да може да информира субекта на данните, че е извършил всички необходими проверки, както и за резултата по отношение на законосъобразността на въпросното обработване на данни.
- (47) В обхвата на настоящата директива не попадат лицата, чиято дейност се ограничава единствено до прехвърляне в електронен формат на информацията от документи на хартиен носител и които действат съгласно договор с кредитна или финансова институция, както и лицата, които единствено предоставят на кредитни или финансови институции системи за съобщения или други помощни системи за преводи на средства или системи за клиринг и сетълмент.
- (48) Изпирането на пари и финансирането на тероризма са международен проблем и усилията за борба с тях следва да бъдат глобални. За да се избегне прилагането на много различни стандарти в рамките на една институция или група от институции, кредитните институции и финансовите институции от Съюза, които имат клонове и дъщерни предприятия, намиращи се в трети държави, в които изискванията в тази област са по-малко строги от тези в държавата членка, следва да прилагат спрямо въпросните клонове и дъщерни предприятия стандартите на Съюза или да уведомят компетентните органи на държавата членка по произход, ако прилагането на такива стандарти е невъзможно.
- (49) На задължените субекти следва по възможност да се предоставя обратна информация относно полезността и последващите действия по представените от тях доклади за съмнителни сделки. За да бъде това възможно и с оглед проверката на ефективността на техните системи за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, държавите членки следва да водят и да подобряват качеството на съответната статистика. За допълнително подобряване на качеството и съгласуваността на статистическите данни, събирани на равнището на Съюза, Комисията следва да следи положението в рамките на целия Съюз по отношение на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма и да публикува редовни обзори.
- (50) Когато държавите членки изискват от емитентите на електронни пари и от доставчиците на платежни услуги, установени на тяхна територия във форми, различни от клон, и чието седалище се намира в друга държава членка, да посочат централно звено за контакт на тяхна територия, те следва да могат да изискват това централно звено за контакт, което действа от името на институцията, която го посочва, да гарантира спазването от страна на предприятията на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Те следва също да гарантират, че това изискване е пропорционално и не надхвърля необходимото за постигането на целта за спазването на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително като улесняват съответните процедури по надзор.
- (51) По отношение на обменните бюра, бюрата за осребряване на чекове, доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление, или доставчиците на услуги в областта на хазарта, компетентните органи следва да гарантират, че лицата, които на практика управляват дейността на такива правни образувания, и действителните собственици на тези образувания са подходящи и благонадеждни. Критериите, по които се определя дали дадено лице е подходящо и благонадеждно, следва най-малко да отразяват нуждата от защита на тези образувания срещу злоупотреба за престъпни цели от страна на техните управители или действителни собственици.
- (52) Когато задължен субект осъществява дейност чрез предприятия в друга държава членка, включително чрез мрежа от представители, компетентният орган на държавата членка по произход следва да отговаря за надзора по отношение на прилагането от задължения субект на политиките и процедурите на групата в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Това би могло да включва посещения на място в предприятията, установени в друга държава членка. Компетентният орган на държавата членка по произход следва да си сътрудничи тясно с компетентния орган на приемащата държава членка и следва да го информира по всички въпроси, които биха могли да засегнат оценката им на спазването от страна на предприятието на правилата в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, установени в приемащата държава.

- (53) Когато задължен субект осъществява дейност чрез предприятия в друга държава членка, включително чрез мрежа от представители или лица, разпространяващи електронни пари в съответствие с член 3, параграф 4 от Директива 2009/110/ЕО, компетентният орган на приемащата държава членка запазва отговорността по осигуряване спазването на правилата в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма от страна на предприятието, включително, ако е целесъобразно, като извършва проверки на място и дистанционно наблюдение и като взема подходящи и пропорционални мерки за преодоляване на сериозни нарушения на тези изисквания. Компетентният орган на приемащата държава членка следва да си сътрудничи тясно с компетентния орган на държавата членка по произход и да го информира по всички въпроси, които биха могли да засегнат неговата оценка на прилагането от задължения субект на политиките и процедурите в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма на групата. С цел отстраняване на сериозни нарушения на правилата в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, които изискват незабавни корективни мерки, компетентният орган на приемащата държава членка следва да може да прилага подходящи и пропорционални временни корективни мерки, приложими при сходни обстоятелства към задължените субекти, които попадат в неговата компетентност, за преодоляване на тези сериозни пропуски, когато е уместно, с помощта на компетентния орган на държавата членка по произход или в сътрудничество с него.
- (54) Координацията и сътрудничеството между ЗФР е от изключително значение, като се има предвид транснационалният характер на изпирането на пари и финансирането на тероризма. В настоящата директива са установени подробни правила, с оглед да се осигури по-добра координация и сътрудничество и да се гарантира по-специално, че докладите за съмнителни сделки достигат до ЗФР на държавата членка, в която ползата от тях би била най-голяма.
- (55) Платформата на звената за финансово разузнаване в ЕС („платформата на ЗФР в ЕС“) — неформална група, съставена от представители на ЗФР, която действа от 2006 г. насам — се използва за улесняване на сътрудничеството между ЗФР и за обмен на мнения по свързани със сътрудничеството въпроси, като ефективно сътрудничество между ЗФР и между ЗФР и звена за финансово разузнаване на трети държави, съвместен анализ на презгранични случаи и тенденции и фактори, които са от значение за оценяване на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма на национално и на наднационално равнище.
- (56) Подобряването на обмена на информация между ЗФР в рамките на Съюза е от особено значение за справяне с транснационалния характер на изпирането на пари и финансирането на тероризма. Използването на сигурни механизми за обмен на информация, по-специално на децентрализираната компютърна мрежа FIU.net („FIU.net“) или неин приемник и на предлаганите от FIU.net технически средства, следва да бъде насърчавано от държавите членки. Първоначалният обмен на информация за аналитични цели между ЗФР, която се отнася до изпиране на пари или финансиране на тероризма, не се обработва или разпространява допълнително, следва да бъде разрешен, освен ако такъв обмен на информация би бил в противоречие с основните принципи на националното право. Обменът на информация по случаи, определени от ЗФР като включващи евентуални данъчни престъпления, следва да не засяга обмена на информация в областта на данъчното облагане в съответствие с Директива 2011/16/ЕС на Съвета ⁽¹⁾ или в съответствие с международните стандарти в областта на обмена на информация и административното сътрудничество по данъчни въпроси.
- (57) За да могат да реагират бързо и изцяло на запитвания от страна на ЗФР, задължените субекти трябва да въведат ефективни системи, които да им позволяват да разполагат с пълен и своевременно достъп посредством сигурни и поверителни канали до информацията относно деловите взаимоотношения, които поддържат или са поддържали с определени лица. В съответствие с правото на Съюза и националното право държавите членки биха могли, например, да обмислят въвеждането на системи на банкови регистри или електронни системи за извличане на данни, които биха предоставили на ЗФР достъп до информацията за банкови сметки, без да се засяга необходимостта от съдебно разрешение, където е приложимо. Държавите членки биха могли също така да обмислят създаването на механизми, които да гарантират, че компетентните органи разполагат с процедури за идентифициране на активи без предварително уведомяване на собственика.
- (58) Държавите членки следва да насърчават своите компетентни органи да осигуряват бързо, конструктивно и ефективно най-широко презгранично сътрудничество за целите на настоящата директива, без да се засягат каквито и да било правила или процедури, приложими за съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси. Държавите членки следва по-специално да гарантират, че техните ЗФР обменят свободно, по своя инициатива или при поискване информация със звена за финансово разузнаване от трети държави, като спазват правото на Съюза и принципите за обмен на информация, разработени от Групата „Egmont“ на звената за финансово разузнаване.
- (59) Важността на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма следва да доведе до въвеждане от държавите членки в националното право на ефективни, съразмерни и възпиращи административни санкции и мерки за неспазване на национални разпоредби, с които се транспонира настоящата директива. Понастоящем държавите членки разполагат с разнообразни административни санкции и мерки за нарушаване на основните превантивни разпоредби. Това многообразие би могло да попречи на усилията, полагани в борбата срещу

⁽¹⁾ Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

изпирането на пари и финансирането на тероризма, като съществува опасност реакцията на Съюза да бъде несъгласувана. Поради това в настоящата директива следва да се предвидят редица административни санкции и мерки, с които държавите членки да разполагат най-малко при сериозни, повтарящи се или систематични нарушения на изискванията относно мерките за комплексна проверка на клиента, съхраняването на информация, докладването на съмнителни сделки и мерките за вътрешен контрол на задължените субекти. Обхватът на санкциите и мерките следва да бъде достатъчно широк, за да могат държавите членки и компетентните органи да отчитат различията между задължените субекти, най-вече между кредитните институции и финансовите институции и другите задължени субекти, по отношение на техния размер, особености и естеството на тяхната стопанска дейност. При транспонирането на настоящата директива държавите членки следва да гарантират, че при налагането на административни санкции и мерки съгласно настоящата директива и на наказателни санкции в съответствие с националното право не се нарушава принципът *ne bis in idem*.

- (60) За целите на оценката на годността на лицата, заемашки управленски функции в задължени субекти или упражняващи по друг начин контрол върху тях, всеки обмен на информация за присъди следва да се извършва в съответствие с Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета ⁽¹⁾ и Решение 2009/316/ПВР на Съвета ⁽²⁾, транспонирани в националното право, и в съответствие с други разпоредби на националното право в тази област.
- (61) Регулаторните технически стандарти в областта на финансовите услуги следва да осигуряват последователна хармонизация и подходяща защита за вложители, инвеститори и потребители в рамките на Съюза. Би било ефективно и целесъобразно разработването на проекти на регулаторни технически стандарти, които не включват избор на политиката, да се възложи на ЕНО като органи с високоспециализиран експертен опит, които да ги представят на Комисията.
- (62) Комисията следва да приеме проекти на регулаторни технически стандарти, разработени от ЕНО съгласно настоящата директива, посредством делегирани актове по силата на член 290 от ДФЕС и в съответствие с членове 10—14 от Регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010.
- (63) Предвид съществените изменения, които с оглед на настоящата директива е необходимо да бъдат внесени в директиви 2005/60/ЕО и 2006/70/ЕО, те следва да бъдат обединени и заменени за по-голяма яснота и последователност.
- (64) Доколкото целта на настоящата директива, а именно защитата на финансовата система посредством предотвратяване, разкриване и разследване на случаи на изпиране на пари и финансиране на тероризма, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, тъй като индивидуалните мерки, предприети от държавите членки за защита на техните финансови системи, биха могли да не съответстват на функционирането на вътрешния пазар и на изискванията на принципите на правовата държава и обществен ред на Съюза, а поради обхвата и последиците на действието може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (65) Настоящата директива зачита основните права и е съобразена с принципите, признати в Хартата, по-специално правото на зачитане на личния и семейния живот, правото на защита на личните данни, свободата на стопанска инициатива, забраната на дискриминацията, правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, презумпцията за невинност и правото на защита.
- (66) В съответствие с член 21 от Хартата, с който се забранява всяка форма на дискриминация, държавите членки трябва да гарантират, че настоящата директива се прилага без дискриминация по отношение на оценката на риска при комплексна проверка на клиента.
- (67) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. ⁽³⁾, държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано,
- (68) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който даде становище на 4 юли 2013 г. ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно организацията и съдържанието на обмена на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите членки (ОВ L 93, 7.4.2009 г., стр. 23).

⁽²⁾ Решение 2009/316/ПВР на Съвета от 6 април 2009 г. за създаване на Европейска информационна система за съдимост (ECRIS) в изпълнение на член 11 от Рамково решение 2009/315/ПВР (ОВ L 93, 7.4.2009 г., стр. 33).

⁽³⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

⁽⁴⁾ ОВ С 32, 4.2.2014 г., стр. 9.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

РАЗДЕЛ 1

Предмет, обхват и определения

Член 1

1. Целта на настоящата директива е предотвратяване използването на финансовата система на Съюза за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.
2. Държавите-членки гарантират, че изпирането на пари и финансирането на тероризъм са забранени.
3. За целите на настоящата директива, за изпиране на пари се счита следното деяние, когато е извършено умишлено:
 - а) преобразуването или прехвърлянето на имущество със знанието, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност, за да бъде укрит или прикрит незаконният произход на имуществото или за да се подпомогне лице, което участва в извършването на такова действие с цел да се избегнат правните последици от деянието на това лице;
 - б) укриването или прикриването на естеството, източника, местонахождението, разположението, движението, правата по отношение на или собствеността върху имущество със знанието, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;
 - в) придобиването, владението или използването на имущество със знанието в момента на получаване, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;
 - г) участието в сдружаване с цел извършване, опитът за извършване, както и подпомагането, подбуждането, улесняването и даването на съвети при извършването на някое от действията, посочени в букви а), б) и в).
4. Изпиране на пари е налице и когато дейностите, от които е придобито имуществото, което трябва да бъде изпрано, са извършени на територията на друга държава членка или на територията на трета държава.
5. За целите на настоящата директива „финансиране на тероризма“ означава предоставянето или събирането на средства по всякакъв начин, пряко или косвено, с намерението те да бъдат използвани или със знанието, че те са предназначени да бъдат използвани, изцяло или частично, за извършване на някое от престъпленията по смисъла на членове 1—4 от Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета ⁽¹⁾.
6. Знанието, намерението или целта, изисквани като елемент на посочените в параграфи 3 и 5 дейности, могат да бъдат установени на базата на обективни фактически обстоятелства.

Член 2

1. Настоящата директива се прилага за следните задължени субекти:
 - 1) кредитни институции;
 - 2) финансови институции;
 - 3) следните физически или юридически лица, действащи при упражняване на професионалните си дейности:
 - а) одитори, външни експерт-счетоводители и данъчни консултанти;
 - б) нотариуси и други упражняващи юридическа дейност лица на свободна практика, когато участват, действайки от името или за сметка на техен клиент, във всяка финансова сделка, или сделка с недвижимо имущество или чрез подпомагане на техен клиент при планирането или извършването на сделки, отнасящи се до:
 - i) покупката и продажбата на недвижимо имущество или търговски предприятия;
 - ii) управлението на средства, ценни книжа или други активи на клиента;
 - iii) откриването или управлението на банкови сметки, спестовни сметки или сметки за ценни книжа;

⁽¹⁾ Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма (ОВ L 164, 22.6.2002 г., стр. 3).

- iv) организацията на вноските, необходими за създаването, функционирането или управлението на дружества;
- v) създаването, функционирането или управлението на доверителна собственост, дружества, фондации или сходни структури;
- в) доставчици на услуги по доверително или дружествено управление, които не са обхванати от букви а) или б);
- г) посредници за недвижими имоти;
- д) други лица, търгуващи със стоки, когато извършваните или получаваните плащания в брой са в размер на 10 000 EUR или повече, независимо дали сделката се извършва с една или с няколко операции, които изглеждат свързани;
- е) доставчици на услуги в областта на хазарта.

2. С изключение на казината, след подходяща оценка на риска държавите членки могат да решат да освободят изцяло или частично доставчиците на определени услуги в областта на хазарта от националните разпоредби за транспониране на настоящата директива въз основа на доказана ниска степен на риска, произтичаща от естеството и, където е приложимо, от мащаба на операциите на тези услуги.

Сред факторите, които отчитат в своите оценки на риска, държавите членки извършват оценка на степента на уязвимост на съответните сделки, включително по отношение на използваните начини за плащане.

В своята оценка на риска държавите членки посочват по какъв начин са взели под внимание съответните констатации в докладите, изготвени от Комисията съгласно член 6.

Комисията се уведомява за всяко решение, взето от държава членка съгласно първа алинея, заедно със съответната обосновка въз основа на специфичната оценка на риска. Комисията съобщава това решение на другите държави членки.

3. Държавите членки могат да решат лица, които се занимават с финансова дейност на случайна или много ограничена база и при които има незначителен риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма, да не попадат в обхвата на настоящата директива, при условие че е изпълнен всеки един от следните критерии:

- а) финансовата дейност е ограничена по отношение на абсолютния обем;
- б) финансовата дейност е ограничена по отношение на сделките;
- в) финансовата дейност не представлява основна дейност на тези лица;
- г) финансовата дейност е спомагателна и пряко свързана с основната дейност на тези лица;
- д) основната дейност на тези лица не е някоя от дейностите, посочени в параграф 1, точка 3, букви а) — г) или буква е);
- е) финансовата дейност се предоставя като услуга само на клиентите по основната дейност на тези лица и обикновено не се предлага на широката общественост.

Първа алинея не се прилага по отношение на лица, осъществяващи дейност по налични парични преводи съгласно определението в член 4, точка 13 от Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

4. За целите на параграф 3, буква а) държавите членки изискват общият оборот от финансовата дейност да не надвишава праг, който трябва да е достатъчно нисък. Прагът се установява на национално равнище в зависимост от вида финансова дейност.

5. За целите на параграф 3, буква б) държавите членки прилагат максимален праг за един клиент и за единична сделка, независимо дали сделката се извършва с една или с няколко операции, които изглеждат свързани. Максималният праг се установява на национално равнище в зависимост от вида финансова дейност. Той трябва да е достатъчно нисък, за да се гарантира, че въпросните видове сделки представляват неизпълним и недостатъчен начин за изпиране на пари или финансиране на тероризма, и не трябва да надвишава 1 000 EUR.

6. За целите на параграф 3, буква в) държавите членки изискват оборотът от финансовата дейност да не надвишава 5 % от общия оборот на съответното физическо или юридическо лице.

⁽¹⁾ Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО (ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1).

7. Когато преценяват риска от изпиране на пари или финансиране на тероризма за целите на настоящия член, държавите членки обръщат специално внимание на всяка финансова дейност, която се счита за особено подходяща, по своята същност, за да бъде използвана или с нея да бъде злоупотребено за целите на изпиране на пари или финансиране на тероризма.

8. В решенията, взети от държавите членки съгласно параграф 3, се посочват мотивите, на които те се основават. Държавите членки могат да решат да отменят въпросните решения при промяна на обстоятелствата. Те съобщават на Комисията тези решения. Комисията съобщава тези решения на другите държави членки.

9. Държавите членки установяват основани на риска дейности по наблюдение или предприемат други подходящи мерки, за да гарантират, че не се злоупотребява с освобождаването, предоставено чрез взети съгласно настоящия член решения.

Член 3

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- 1) „кредитна институция“ означава кредитна институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, включително намиращи се в Съюза нейни клонове съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 17 от посочения регламент, независимо от това дали главното ѝ управление е разположено в Съюза или в трета държава;
- 2) „финансова институция“ означава:
 - а) предприятие, различно от кредитна институция, което извършва една или повече от дейностите, изброени в точки 2—12, 14 и 15 от приложение I към Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, включително дейностите на обменни бюра;
 - б) застрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, доколкото то осъществява дейности по животозастраховане, обхванати от посочената директива;
 - в) инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾;
 - г) предприятие за колективно инвестиране, което търгува своите дялове или акции;
 - д) застрахователен посредник съгласно определението в член 2, точка 5 от Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾, когато действа във връзка с услуги по животозастраховане и други услуги, свързани с инвестиции, с изключение на обвързаните застрахователни посредници, съгласно определението в точка 7 от същия член;
 - е) клонове, когато са разположени в Съюза, на посочените в букви а)—д) финансови институции, независимо от това дали главните им управления се намират в държава членка или в трета държава;
- 3) „имущество“ означава активи от всякакъв вид, било то веществени или невестествени, движими или недвижими, материални или нематериални, и правни документи или инструменти във всякаква форма, включително електронна или цифрова, удостоверяващи правото на собственост върху или участие в такива активи;
- 4) „престъпна дейност“ означава всеки вид престъпно участие в извършването на следните тежки престъпления:
 - а) деяния, предвидени в членове 1—4 от Рамково решение 2002/475/ПВР;
 - б) всяко от престъпленията, посочени в член 3, параграф 1, буква а) от Конвенцията на ООН от 1988 г. за борба срещу незаконния трафик на упойващи и психотропни вещества;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

⁽³⁾ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на директиви 85/611/ЕО и 93/6/ЕО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕО на Съвета (ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 декември 2002 г. относно застрахователното посредничество (ОВ L 9, 15.1.2003 г., стр. 3).

- в) дейностите на престъпни организации съгласно определението в член 1 от Съвместно действие 98/733/ПВР на Съвета ⁽¹⁾;
- г) измама, засягаща финансовите интереси на Съюза, когато тя е най-малко толкова тежка, колкото в определението по член 1, параграф 1 и член 2, параграф 1 от Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности ⁽²⁾;
- д) корупция;
- е) всички престъпления, включително данъчни престъпления по отношение на преки и косвени данъци, както са определени в националното право на държавите членки, които се наказват с лишаване от свобода или задържане с максимален срок повече от една година, или по отношение на държави членки, които имат минимален праг за престъпления в своите правни системи — всички престъпления, наказуеми с лишаване от свобода или задържане за повече от шест месеца;
- 5) „саморегулиращ се орган“ означава орган, който представлява членове на дадена професия и има роля за регулирането ѝ, като изпълнява определени надзорни функции или функции за наблюдение и осигурява спазването на отнасящите се до тях правила;
- 6) „действителен собственик“ означава физическо лице или лица, което в крайна сметка притежава или контролира клиента и/или физическо лице или лица, от чието име се осъществява дадена сделка или дейност, и включва най-малко следното:
- а) по отношение на корпоративни образувания:
- i) физическото лице или лица, което в крайна сметка притежава или контролира дадено правно образувание посредством пряко или косвено притежаване на достатъчен процент от акциите или правата на глас или дялово участие в това правно образувание, включително посредством държане на акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства, различни от дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Съюза или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността.
- Акционерно участие от 25 % плюс една акция или дялово участие, надхвърлящо 25 % от клиента, принадлежало на физическо лице, е индикация за пряко притежаване. Акционерно участие от 25 % плюс една акция или дялово участие, надхвърлящо 25 % от клиента, принадлежало на корпоративно образувание, което е под контрола на физическо лице или лица, или на множество корпоративни образувания, които са под контрола на същото физическо лице или лица, е индикация за косвено притежаване. Този режим се прилага, без да се засяга правото на държавите членки да решат, че и по-ниско процентно участие може да бъде индикация за собственост или контрол. Контролът чрез други средства може да се определи, наред с другото, в съответствие с критериите в член 22, параграфи 1—5 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾;
- ii) ако, след като са изчерпани всички възможни средства и при условие че няма основание за съмнения, не може да се установи лице съгласно подточка i), или ако съществуват съмнения, че установеното лице или лица не е действителният собственик — физическото лице, което изпълнява длъжността на висш ръководен служител, задължените субекти водят документация за предприетите действия с цел установяване на действителния собственик по подточка i) от настоящата буква;
- б) по отношение на доверителна собственост:
- i) учредителя;
- ii) доверителните собственици;
- iii) пазителя, ако има такъв;
- iv) бенефициерите, или когато физическите лица, които са облагодетелствани от правното образувание или подобна правна форма предстои да бъдат определени — категорията лица, в чийто главен интерес е създадено или се управлява правното образувание или подобна правна форма;
- v) всяко друго физическо лице, което в крайна сметка упражнява контрол над доверителната собственост посредством пряко или косвено притежаване или чрез други средства;

⁽¹⁾ Съвместно действие 98/733/ПВР от 21 декември 1998 г., прието от Съвета на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз, относно инкриминирането на участието в престъпна организация в държавите членки на Европейския съюз (ОВ L 351, 29.12.1998 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 49.

⁽³⁾ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

- в) по отношение на правни образувания като фондации и правни форми подобни на доверителна собственост — физическото лице или лица, което заема еквивалентна или сходна длъжност с посочените в буква б);
- 7) „доставчик на услуги по доверително или дружествено управление“ означава всяко лице, което по занятие предоставя която и да е от следните услуги на трети лица:
- а) учредяване на дружества или други юридически лица;
 - б) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността директор или секретар на дадено дружество, съдружник в съдружие или сходна длъжност във връзка с други юридически лица;
 - в) предоставяне на адрес на управление, адрес на провеждане на стопанска дейност, адрес за кореспонденция или административен адрес и други сходни услуги на дружество, съдружие или на някое друго юридическо лице или образувание;
 - г) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността доверителен собственик на доверителен фонд или подобна правна форма;
 - д) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността номиниран акционер за друго лице, различно от дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, спрямо когото се прилагат изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Съюза или на еквивалентни международни стандарти;
- 8) „кореспондентски отношения“ означава:
- а) предоставянето на банкови услуги от една банка (като „кореспондент“) на друга банка (като „респондент“), включително с цел предоставяне на текуща сметка или друга сметка за пасиви и свързани с това услуги, като управление на парични средства, международни преводи на средства, клиринг на чекове, кореспондентски сметки и валутни услуги;
 - б) взаимоотношенията между кредитни институции, финансови институции и между кредитни институции и финансови институции, когато се предоставят сходни услуги от институция кореспондент на институция респондент, включително взаимоотношенията с цел извършване на сделки с ценни книжа или преводи на средства;
- 9) „видна политическа личност“ означава физическо лице, което изпълнява или на което са били поверени важни обществени функции, и включва следното:
- а) държавни глави, ръководители на правителства, министри и заместник-министри или помощник-министри;
 - б) членове на парламент или на сходни законодателни органи;
 - в) членове на управителните органи на политически партии;
 - г) членове на върховни съдилища, конституционни съдилища или на други висши съдебни органи, чиито решения не подлежат на обжалване, освен при изключителни обстоятелства;
 - д) членове на сметни палати или на ръководни органи на централни банки;
 - е) посланици, дипломатически представители и висши офицери във въоръжените сили;
 - ж) членове на административни, управителни или надзорни органи на държавни предприятия;
 - з) директори, заместник-директори и членове на ръководния съвет или заемащи еквивалентна функция в международна организация.
- Нито една от обществените функции, посочени в букви а)–з), не включва длъжностни лица на средно или по-нисше равнище;
- 10) „членове на семейството“ включва следното:
- а) съпруг/съпруга или всяко лице, което се счита за равностойно на съпруга/съпругата на видната политическа личност;
 - б) децата и техните съпруг/съпруга или лицата, които се считат за равностойни на съпруга/съпругата на видната политическа личност;
 - в) родителите на видната политическа личност;

- 11) „лица, известни като близки сътрудници“, означава:
 - а) физически лица, за които се знае, че са действителни собственици на правно образувание или сходна правна форма заедно с видна политическа личност или имат други близки делови взаимоотношения с такава личност;
 - б) физически лица, които са еднолични действителни собственици на правно образувание или сходна правна форма, за които е известно, че са били учредени де факто в полза на известна политическа личност
- 12) „висше ръководство“ означава длъжностно лице или служител, които притежават достатъчно познания относно рисковата експозиция на институцията във връзка с изпирането на пари и финансирането на тероризма и достатъчно висок ранг за вземане на решения, засягащи тази рискова експозиция, като не е необходимо във всички случаи това да бъде член на съвета на директорите;
- 13) „делови взаимоотношения“ означава стопански, професионални или търговски взаимоотношения, които са свързани с професионалните дейности на задължен субект и които към момента на установяване на контакт се очаква да имат елемент на продължителност;
- 14) „услуги в областта на хазарта“ означава услуга, която включва залагане на суми посредством парично участие в игри на късмета, включително тези, които изискват определени умения, като например лотарии, игри в казино, игри на покер и залагания, които се предоставят на физическо място или по друг начин от разстояние, чрез електронни средства или всякакви други технологии за комуникация и по индивидуална заявка на получателя на услугите;
- 15) „група“ означава група от предприятия, състояща се от предприятие майка, от неговите дъщерни предприятия и от правните образувания, в които предприятието майка или неговите дъщерни предприятия имат участие, както и от предприятия, свързани едно с друго по смисъла на член 22 от Директива 2013/34/ЕС;
- 16) „електронни пари“ означава електронни пари, съгласно определението в член 2, точка 2 от Директива 2009/110/ЕО;
- 17) „банка фантом“ означава кредитна институция или финансова институция или институция, извършваща дейности, еквивалентни на извършваните от кредитните институции и финансовите институции, учредена в юрисдикция, в която тя няма физическо присъствие, включващо концепция и управление, и е необвързана с регулирана финансова група.

Член 4

1. Държавите членки гарантират, в съответствие с подхода, основан на оценка на риска, че настоящата директива обхваща изцяло или частично професии и категории предприятия, различни от задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, които са ангажирани с дейности, за които е особено вероятно да бъдат използвани за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма.
2. Когато дадена държава членка разшири обхвата на настоящата директива, така че да се обхващат професии или категории предприятия, различни от посочените в член 2, параграф 1, тя информира Комисията за това.

Член 5

Държавите членки могат да приемат или да запазят в сила по-строги разпоредби в областта, обхваната от настоящата директива, за да предотвратяват изпирането на пари и финансирането на тероризма, в рамките на правото на Съюза.

РАЗДЕЛ 2

Оценка на риска

Член 6

1. Комисията прави оценка на рисковете, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма, които оказват въздействие върху вътрешния пазар и се отнасят до презгранични дейности.

За тази цел Комисията изготвя до 26 юни 2017 г. доклад за установяване, анализ и оценка на тези рискове на равнището на Съюза. Впоследствие Комисията актуализира доклада на всеки две години или по-често, ако е целесъобразно.

2. Посоченият в параграф 1 доклад обхваща най-малко следното:

- а) областите от вътрешния пазар, които са изложени на най-голям риск;

- б) рисковете, свързани с всеки съответен сектор;
- в) най-широко разпространените средства, използвани от престъпниците за изпиране на незаконни приходи.
3. Комисията предоставя посочения в параграф 1 доклад на разположение на държавите членки и на задължените субекти с цел да ги подпомогне при установяването, разбирането, управлението и ограничаването на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и да даде възможност на други заинтересовани страни, включително националните законодателни органи, Европейския парламент, ЕНО, и представители от ЗФР да придобият по-добро разбиране за тези рискове.
4. Комисията отправя препоръки към държавите членки относно мерките, които са подходящи за справяне с установените рискове. В случай че държавите членки решат да не прилагат която и да е от препоръките в националните си уредби за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, те уведомяват Комисията за това и представят основанията за решението си.
5. До 26 декември 2016 г. ЕНО чрез съвместния комитет представя становище относно рисковете, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма, които засягат финансовия сектор на Съюза („съвместното становище“). Впоследствие ЕНО чрез съвместния комитет представя становище на всеки две години.
6. При извършване на посочената в параграф 1 оценка Комисията организира работата на равнището на Съюза и взема под внимание съвместните становища, посочени в параграф 5, и привлича за участие експерти на държавите членки в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, представители на ЗФР и други органи на равнище ЕС по целесъобразност. Комисията предоставя съвместните становища на разположение на държавите членки и на задължените субекти с цел да ги подпомогне при установяването, управлението и ограничаването на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма
7. На всеки две години или по-често, ако е целесъобразно, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно констатациите от редовната оценка на риска и действията, предприети въз основа на тези констатации.

Член 7

1. Всяка държава членка предприема подходящи мерки, за да установи, оцени, разбере и ограничи засягащите я рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и предизвикващи загриженост въпроси в това отношение, свързани със защитата на данните. Всяка държава членка редовно актуализира тази оценка на риска.
2. Всяка държава членка определя орган или създава механизъм, с който да координира националните мерки в отговор на рисковете, посочени в параграф 1. Наименованието на този орган или описанието на механизма се съобщават на Комисията, ЕНО, както и на другите държави членки.
3. При изготвяне на оценките на риска, посочени в параграф 1 от настоящия член, държавите членки използват констатациите от доклада, посочен в член 6, параграф 1.
4. По отношение на оценката на риска, посочена в параграф 1, всяка държава членка:
- а) използва тази оценка за подобряване на своята нормативна уредба за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, по-специално чрез определяне на всички области, в които задължените субекти трябва да прилагат по-строги мерки, и по целесъобразност чрез посочване на мерките, които да бъдат предприети;
- б) установява, когато е целесъобразно, сектори или области с по-ниска или по-висока степен на риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма;
- в) използва тази оценка, когато разпределя и насочва по приоритетни области средствата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- г) използва тази оценка, за да гарантира изготвянето на подходящи правила за всеки сектор или област в съответствие с риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма;
- д) осигурява своевременен достъп на задължените субекти до необходимата информация, за да улесни извършването на собствените им оценки на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

5. Държавите членки предоставят достъп до резултатите от своите оценки на риска на Комисията, на ЕНО и на другите държави членки.

Член 8

1. Държавите членки гарантират, че задължените субекти предприемат необходимите мерки, за да установят и оценят рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, като отчитат рискови фактори, включително тези, които се отнасят до техните клиенти, държави или географски зони, продукти, услуги, сделки или механизми за доставка. Тези мерки съответстват на естеството и размера на задължените субекти.

2. Посочените в параграф 1 оценки на риска се документират, актуализират и са достъпни за съответните компетентни органи и саморегулиращи се органи. Компетентните органи могат да решат, че не са необходими отделни документираны оценки на риска, когато присъщите на сектора специфични рискове са ясни и добре осъзнати.

3. Държавите членки гарантират, че задължените субекти разполагат с политики, механизми за контрол и процедури за ограничаване и ефективно управление на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, установени на равнището на Съюза, на равнище държава членка, както и на равнище задължен субект. Тези политики, механизми за контрол и процедури са пропорционални на естеството и размера на задължените субекти.

4. Политиките, механизмите за контрол и процедурите, посочени в параграф 3, включват:

- a) разработване на вътрешни политики, механизми за контрол и процедури, включително примерни практики за управление на риска, комплексна проверка на клиента, докладване, съхраняването на информация, вътрешен контрол, управление на съответствието, включително, когато е подходящо според естеството и размера на стопанската дейност, назначаване на служител на управленско равнище, отговорен за съответствието, и проверка на служителите;
- б) независима одитна функция, проверяваща посочените в буква а) вътрешни политики, механизми за контрол и процедури, когато това е целесъобразно с оглед размера и естеството на стопанската дейност.

5. Държавите членки изискват задължените субекти да получават одобрение от своето висше ръководство за въвежданите от тях политики, механизми за контрол и процедури както и да осъществяват наблюдение и по целесъобразност да засилват предприетите мерки.

РАЗДЕЛ 3

Политика по отношение на трети държави

Член 9

1. С цел защита на правилното функциониране на вътрешния пазар трябва да бъдат идентифицирани третите държави, чиито стратегически слабости в национална си уредба за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, представляват съществена заплаха за финансовата система на Съюза („високорискови трети държави“).

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 64 с цел определяне на високорисковите трети държави, като взема предвид стратегически слабости, свързани по-специално със:

- a) правната и институционалната рамка за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма в третата държава, по-специално:
 - i) инкриминиране на изпирането на пари и финансирането на тероризма;
 - ii) мерки за комплексна проверка на клиента;
 - iii) изисквания за съхраняване на информация, и
 - iv) изисквания за докладване на съмнителни сделки;
- б) правомощията и процедурите на компетентните органи на третата държава за целите на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- в) ефективността на системата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма за преодоляване на рисковете от тези дейности в третата държава.

3. Делегираните актове, посочени в параграф 2, се приемат в срок от един месец след установяването на стратегическите слабости, посочени в същия параграф.

4. При изготвянето на делегирани актове, посочени в параграф 2, Комисията отчита по целесъобразност съответните оценки или доклади, изготвени от международни организации и определящи стандартите органи, които са компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма, във връзка с рисковете, създавани от отделни трети държави.

ГЛАВА II

КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА НА КЛИЕНТА

РАЗДЕЛ I

Общи разпоредби

Член 10

1. Държавите членки забраняват на своите кредитни институции и финансови институции да поддържат анонимни сметки или анонимни банкови книжки. Държавите членки изискват във всички случаи титулярите на и бенефициерите по съществуващите анонимни банкови сметки или анонимни банкови книжки да бъдат обект на мерки за комплексна проверка колкото е възможно по-скоро и във всеки случай, преди такива сметки или банкови книжки да бъдат използвани по някакъв начин.

2. Държавите членки предприемат мерки за предотвратяване на злоупотребата с акции на приносител и варианти на акции на приносител.

Член 11

Държавите членки гарантират, че задължените субекти прилагат мерки за комплексна проверка на клиента в следните случаи:

- а) при установяването на делови взаимоотношения;
- б) при извършването на случайна сделка, която:
 - i) възлиза на 15 000 EUR или повече, независимо от това дали сделката е осъществена чрез една операция или чрез няколко операции, които изглеждат свързани; или
 - ii) представлява превод на средства съгласно член 3, точка 9 от Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, в размер, надвишаващ 1 000 EUR;
- в) по отношение на лица, търгуващи със стоки, при извършването на случайни сделки, по които се извършват плащания в брой в размер на 10 000 EUR или повече, независимо от това дали сделката е осъществена чрез една операция или чрез няколко операции, които изглеждат свързани;
- г) по отношение на доставчици на услуги в областта на хазарта, при получаването на печалби, осъществяването на залагания или и в двата случая, когато се извършват сделки, възлизащи на 2 000 EUR или повече, независимо от това дали сделката е осъществена чрез една операция или чрез няколко операции, които изглеждат свързани;
- д) когато има съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, независимо от всяка дерогация, изключение или праг;
- е) когато има съмнения за верността или адекватността на получените по-рано данни за самоличността на клиента.

Член 12

1. Чрез дерогация от член 13, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в), и член 14 и въз основа на подходяща оценка на риска, която показва наличието на ниска степен на риск, дадена държава членка може да разреши на задължените субекти да не прилагат определени мерки за комплексна проверка на клиента по отношение на електронни пари, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия за намаляване на риска:

- а) платежният инструмент не е презаредим или има максимален месечен лимит на плащанията по сделки от 250 EUR, който може да се използва само в съответната държава членка;
- б) максималната електронно съхранявана сума не надхвърля 250 EUR;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1781/2006 (вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник).

- в) платежният инструмент се използва изключително за закупуване на стоки или услуги;
- г) платежният инструмент не може да се запазва с анонимни електронни пари;
- д) емитентът осъществява подходящо наблюдение на сделките или деловите взаимоотношения, позволяващо разкриването на необичайни или съмнителни сделки.

За целите на буква б) от първа алинея дадена държава членка може да увеличи максималната сума до 500 EUR за платежни инструменти, които могат да се използват само в същата държава членка

2. Държавите членки гарантират, че предвидената в параграф 1 дерогация не се прилага в случай на обратно закупуване в брой или теглене в брой на паричната стойност на електронните пари, когато възстановената сума надвишава 100 EUR.

Член 13

1. Мерките за комплексна проверка на клиента обхващат:

- а) идентифициране на клиента и проверка на неговата идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надежден и независим източник;
- б) идентифициране на действителния собственик и вземане на подходящи мерки за проверка на неговата самоличност, така че задължените субекти да са удовлетворени, че знаят кой е действителният собственик, включително по отношение на юридически лица, доверителна собственост, дружества, фондации и сходни правни форми, като вземат подходящи мерки за изясняване на структурата на собственост и контрол на клиента;
- в) оценяване и когато е приложимо получаване на информация за целта и планираното естество на деловите взаимоотношения;
- г) осъществяване на постоянно наблюдение върху деловите взаимоотношения, включително внимателно проучване на сделките, предприети по време на целия период на тези взаимоотношения, за да се гарантира, че осъществяваните сделки са в съответствие с информацията, известна на задължения субект, за клиента, за профила на риска и стопанската дейност, включително, където е необходимо, произхода на средствата, и гарантиране, че притежаваните документи, данни или информация се актуализират.

При изпълнението на мерките, посочени в първа алинея, букви а) и б), задължените субекти трябва също да се уверят, че всяко лице, което претендира да действа от името на клиента, е упълномощено за тази цел, както и да установят и проверят идентификацията на това лице.

2. Държавите членки гарантират, че задължените субекти прилагат всяко от предвидените в параграф 1 изисквания за комплексна проверка на клиента. Задължените субекти обаче могат да определят степента на прилагане на тези мерки като отчитат риска.

3. Държавите членки изискват от задължените субекти да отчитат най-малко посочените в приложение I променливи фактори, когато оценяват рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

4. Държавите членки гарантират, че задължените субекти са в състояние да удостоверят пред компетентните органи или саморегулиращите се органи, че мерките са подходящи с оглед на установените рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

5. По отношение на животозастраховането или друга свързана с инвестиции застрахователна дейност държавите членки гарантират, че кредитните институции и финансовите институции, в допълнение към мерките за комплексна проверка на клиента и действителния собственик, провеждат по отношение на бенефициерите на полици по застраховка живот и на други застрахователни полици, свързани с инвестиции, следните мерки за комплексна проверка на клиента, непосредствено след като бенефициерите бъдат установени или посочени:

- а) в случай на бенефициери, които са установени като изрично посочени лица или правни форми, като вземат предвид наименованието на лицето;
- б) в случай на бенефициери, които са посочени по силата на характеристики или клас или по друг начин, кредитните или финансовите институции получават необходимата информация относно тези бенефициери, за да се уверят, че ще бъдат в състояние да идентифицират на бенефициера към момента на изплащането.

По отношение на първа алинея, букви а) и б), проверката на идентификацията на бенефициера се извършва към момента на изплащането. При цялостно или частично прехвърляне на застраховка живот или на друга застраховка, свързана с инвестиции, на трето лице кредитните и финансовите институции, запознати с прехвърлянето, установяват действителния собственик към момента на прехвърлянето, бил той физическо или юридическо лице или правно образувание, което получава в своя полза стойността на прехвърлената полица.

6. В случай на бенефициерите на доверителна собственост или сходни правни форми, определени по силата на конкретни характеристики или клас, задължените субекти получават достатъчно информация относно бенефициера, за да се уверят, че ще бъдат в състояние да установят самоличността на бенефициера към момента на изплащането или когато бенефициерът упражнява придобитите права.

Член 14

1. Държавите членки изискват извършването на проверка на идентификацията на клиента и на действителния собственик преди установяването на делови взаимоотношения или извършването на сделка.

2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да позволят проверката на идентификацията на клиента и на действителния собственик да се извърши по време на установяването на делови взаимоотношения, ако това е необходимо, за да не се прекъсва нормалното провеждане на стопанската дейност и когато рискът от изпиране на пари или финансиране на тероризма е незначителен. При подобни ситуации тези процедури се приключват колкото е възможно по-скоро след първоначалния контакт.

3. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да позволят откриването на сметка в кредитна институция или финансова институция, включително сметки, които позволяват извършването на сделки с прехвърлими ценни книжа, при условие че са налице подходящи предпазни мерки, за да се гарантира, че няма да се извършват сделки от клиента или от негово име, докато не бъде осигурено пълно спазване на изискванията за комплексна проверка на клиента по член 13, параграф 1, първа алинея, букви а) и б).

4. Държавите членки изискват от задължения субект в случай че не може да спази изискванията за комплексна проверка на клиента по член 13, параграф 1, първа алинея, букви а), б) или в), да не извършва сделки чрез банкова сметка, да не установява делови взаимоотношения или да не извършва сделка, а да прекрати деловите взаимоотношения и да обмисли изготвянето на доклад за съмнителни сделки до ЗФР във връзка с клиента, в съответствие с член 33.

Държавите членки не прилагат първа алинея по отношение на нотариуси, други лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, одитори, външни експерт-счетоводители и данъчни консултанти дотолкова, само доколкото тези лица установяват правното положение на своя клиент или изпълняват задачата си да защитават или представляват този клиент във или във връзка със съдебен процес, включително предоставяне на съвет за завеждане или избягване на такъв процес.

5. Държавите членки изискват задължените субекти да прилагат мерките за комплексна проверка на клиента не само по отношение на всички нови клиенти, но също и през подходящи времеви интервали спрямо съществуващите клиенти при отчитане на риска, включително при промяна на относимите обстоятелства относно даден клиент.

РАЗДЕЛ 2

Опростена комплексна проверка на клиента

Член 15

1. Ако държава членка или задължен субект установи области с по-нисък риск, тази държава членка може да разреши на задължените субекти да прилагат мерки за опростена комплексна проверка на клиента.

2. Преди да бъдат прилагани мерки за опростена комплексна проверка на клиента, задължените субекти се уверяват в по-ниската степен на риска, произтичащ от деловите отношения с клиента или сделката.

3. Държавите членки гарантират, че задължените субекти осъществяват подходящо наблюдение върху сделките и деловите взаимоотношения, позволяващо разкриването на необичайни или съмнителни сделки.

Член 16

При оценяването на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързани с клиенти, географски райони, и конкретни продукти, услуги, сделки или механизми за доставка, държавите членки и задължените субекти отчитат най-малко изложените в приложение II фактори, обуславящи ситуации с потенциално по-нисък риск.

Член 17

До 26 юни 2017 г. ЕНО в съответствие с член 16 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010, издават насоки, предназначени за компетентните органи и кредитните институции и финансовите институции, относно рисковите фактори, които трябва да бъдат взети под внимание, и мерките, които трябва да бъдат предприети, в случай че е целесъобразно да се вземат мерки за опростена комплексна проверка на клиента. Особено внимание се отдава на естеството и размера на стопанската дейност, като се определят конкретни мерки, ако това е уместно и целесъобразно.

РАЗДЕЛ 3

Разширена комплексна проверка на клиента

Член 18

1. В случаите, посочени в членове 19—24 от настоящата директива, и когато става въпрос за физически лица или правни образувания, установени в трети държави, определени от Комисията като високорискови трети държави, както и при други ситуации с по-висок риск, които са установени от държавите членки или задължените субекти, държавите членки изискват от задължените субекти да прилагат мерки за разширена комплексна проверка на клиента, целящи целесъобразното управление и ограничаване на тези рискове.

Не е необходимо мерките за разширена комплексна проверка на клиента да се прилагат автоматично по отношение на клонове или мажоритарно притежавани дъщерни предприятия на задължени субекти, установени в Съюза, които се намират във високорискови трети държави, когато тези клонове или мажоритарно притежавани дъщерни предприятия спазват изцяло политиките и процедурите в рамките на групата в съответствие с член 45. Държавите членки гарантират, че тези случаи се разглеждат от задължените субекти чрез използване на подход, основан на риска.

2. Държавите членки изискват от задължените субекти да проучат, доколкото е практически възможно, контекста и целите на всички сложни и необичайно големи сделки и на всички необичайни схеми на сделки, които нямат явна икономическа или законна цел. По-специално, задължените субекти прилагат по-строго и по-подробно наблюдение на деловите взаимоотношения, за да бъде определено дали тези сделки или дейности могат да бъдат считани за съмнителни.

3. При оценяването на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма държавите членки и задължените субекти отчитат най-малко изложените в приложение III фактори, обуславящи ситуации с потенциално по-висок риск.

4. До 26 юни 2017 г. ЕНО, в съответствие с член 16 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010, издават насоки, предназначени за компетентните органи и кредитните институции и финансовите институции, относно рисковите фактори, които трябва да бъдат взети под внимание, и мерките, които трябва да бъдат предприети, в случай че е целесъобразно да се вземат мерки за разширена комплексна проверка на клиента. Особено внимание се отдава на естеството и размера на стопанската дейност, като се предвиждат конкретни мерки, ако това е уместно и целесъобразно.

Член 19

По отношение на презграничните кореспондентски отношения с институции респонденти от трети държави, държавите членки, в допълнение към установените в член 13 мерки за комплексна проверка на клиента, изискват от своите кредитни институции и финансови институции:

- а) да съберат достатъчно информация за институцията респондент, позволяваща им да разберат изцяло естеството на дейността на респондента, и въз основа на публично достъпната информация да установят репутацията на институцията и качеството на надзора;
- б) да оценят механизмите за контрол срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, прилагани от институцията респондент;
- в) да получат одобрение от висшето ръководство, преди да установят нови кореспондентски отношения;
- г) да документират съответните отговорности на всяка институция;
- д) да се уверят по отношение на кореспондентските сметки, че институцията респондент е проверила идентификацията и извършва постоянна комплексна проверка на клиентите, които имат пряк достъп до сметките на институцията кореспондент, и че при поискване тя може да предостави на институцията-кореспондент съответните данни от комплексната проверка на клиента.

Член 20

По отношение на сделки или делови взаимоотношения с видни политически личности държавите членки, в допълнение към установените в член 13 мерки за комплексна проверка на клиента, изискват от задължените субекти:

- а) да разполагат с подходящи системи за управление на риска, включително процедури, основани на риска, за да определят дали клиентът или действителният собственик на клиента е видна политическа личност;
- б) да прилагат следните мерки в случай на делови взаимоотношения с такива видни политически личности:
 - i) да получат одобрението на висшето ръководство за установяване или продължаване на делови взаимоотношения с такива лица;
 - ii) да вземат подходящи мерки за установяване на произхода на богатството и произхода на средствата, които са предмет на деловите взаимоотношения или сделката с такива лица;
 - iii) да провеждат постоянно задълбочено наблюдение на деловите взаимоотношения.

Член 21

Държавите членки изискват от задължените субекти да предприемат разумни мерки, за да определят дали бенефициерите на полици по застраховка живот или на други застрахователни полици, свързани с инвестиции, и/или при необходимост действителните собственици на титуляря са видни политически личности. Тези мерки се предприемат не по-късно от момента на изплащането или момента на цялостно или частично прехвърляне на полицата. Когато е установена по-висока степен на риска, държавите членки, в допълнение към прилагането на мерките за комплексна проверка на клиента, установени в член 13, изискват от задължените субекти:

- а) да информират висшето ръководство, преди да пристъпят към изплащане на сумите по полицата;
- б) да подложат на засилен контрол съвкупните делови взаимоотношения с притежателя на полицата.

Член 22

Когато посочена в членове 18 и 20 видна политическа личност престане да бъде натоварена с важни функции от държава членка или от трета държава или с важни публични функции от международна организация, от задължените субекти трябва да се изисква да отчетат за срок не по-кратък от 12 месеца съществуващите рискове, които това лице представлява все още, и да прилагат подходящи и основани на оценка на риска мерки до момента, в който се счита, че това лице вече не представлява риск, специфичен за видните политически личности.

Член 23

Посочените в членове 20 и 21 мерки се прилагат също и спрямо членове на семейството или лица, известни като близки сътрудници на видни политически личности

Член 24

Държавите членки забраняват на кредитните институции и финансовите институции да влизат във или да продължават кореспондентски отношения с банки фантоми. Те изискват от тези институции да вземат подходящи мерки, които да гарантират, че те не предприемат или поддържат кореспондентски отношения с кредитна институция или финансова институция, за която е известно, че позволява сметките ѝ да се използват от банки фантоми.

РАЗДЕЛ 4

Изпълнение от трети лица

Член 25

Държавите членки могат да позволят на задължените субекти да възлагат на трети лица функции по спазване на изискванията за комплексна проверка на клиента, предвидени в член 13, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в). Въпреки това, крайната отговорност за спазването на тези изисквания се носи от задължения субект, който възлага функции на трето лице.

Член 26

1. За целите на настоящия раздел „трети лица“ означава задължени субекти, изброени в член 2, организации или федерации, членуващи в тези задължени субекти, или други институции и лица, намиращи се в държава членка или в трета държава:

- а) които прилагат изисквания за комплексна проверка на клиента и съхраняване на информация, които съответстват на предвидените в настоящата директива, и
- б) във връзка с изпълнението на изискванията, установени в настоящата директива подлежат на надзор, който се осъществява по начин съответстващ на глава VI, раздел 2.

2. Държавите членки забраняват на задължените субекти да разчитат на трети лица, установени във високорискови трети държави. Държавите членки могат да освобождават клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия на задължени субекти, установени в Съюза, от тази забрана, когато тези клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия спазват изцяло политиките и процедурите в рамките на групата в съответствие с член 45.

Член 27

1. Държавите членки гарантират, че задължените субекти получават от третото лице, на което са възложени функции, необходимата информация относно изискванията за комплексна проверка на клиента, предвидени в член 13, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в).

2. Държавите членки гарантират, че задължените субекти, към които е насочен клиентът, вземат подходящи мерки за да гарантират, че при поискване третото лице незабавно препраща съответните копия от данните за идентификация и проверка и другите документи, удостоверяващи идентификацията на клиента или действителния собственик.

Член 28

Държавите членки гарантират, че компетентният орган на държавата членка по произход (при политики и процедури на групи) и компетентният орган на приемащата държава членка (при клонове и дъщерни предприятия) могат да приемат, че задълженият субект спазва разпоредбите, приети съгласно членове 26 и 27, чрез своята групов програма, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) задълженият субект разчита на информация, предоставена от трето лице, което е част от същата група;
- б) тази група прилага мерки за комплексна проверка на клиента, правила за съхраняване на документация и програми срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма в съответствие с настоящата директива или с равностойни правила;
- в) компетентен орган на държавата членка на произход или на третата държава осъществява надзор на равнище група върху ефективното прилагане на изискванията, посочени в буква б).

Член 29

Настоящият раздел не се прилага към правоотношенията, свързани с изнасяне на дейности или представителство, при които въз основа на договорна клауза изпълнителят на изнесени дейности или представителят се считат за част от задължения субект.

ГЛАВА III

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ДЕЙСТВИТЕЛНИТЕ СОБСТВЕНИЦИ

Член 30

1. Държавите членки гарантират, че учредените на тяхна територия корпоративни и други правни образувания са длъжни да получават и да разполагат с подходяща, точна и актуална информация относно своите действителни собственици, включително подробни данни относно притежаваните права.

Държавите членки гарантират, че тези образувания са длъжни, в допълнение към информацията относно законния собственик, да предоставят на задължените субекти информация относно действителния собственик, когато задължените субекти предприемат мерки за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава II.

2. Държавите членки изискват осигуряването на своевременно достъп до информацията, посочена в параграф 1, за компетентните органи и ЗФР.

3. Държавите членки гарантират, че информацията, посочена в параграф 1, се съхранява в централен регистър във всяка държава членка, например търговски или дружествен регистър, както е посочено в член 3 от Директива 2009/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, или в публичен регистър. Държавите членки уведомяват Комисията за характеристиките на тези национални механизми. Информацията относно действителните собственици, съдържаща се в тази база данни, може да се събира в съответствие с националните системи.

4. Държавите членки изискват информацията, която се съхранява в посочения в параграф 3 централен регистър, да бъде подходяща, точна и актуална.

5. Държавите членки гарантират, че информацията относно действителните собственици е достъпна във всички случаи за:

- а) компетентните органи и ЗФР, без никакви ограничения;
- б) задължените субекти в рамките на комплексната проверка на клиента в съответствие с глава II;
- в) всички лица или организации, които могат да докажат законен интерес.

Лицата или организациите, посочени в буква в) имат достъп най-малкото до името, месеца и годината на раждане, гражданството и държава на пребиваване на действителния собственик, както и естеството и размера на притежаваните права.

За целите на настоящия параграф достъпът до информацията относно действителните собственици се осигурява в съответствие с правилата за защита на данните и може да е при условията на онлайн регистрация и заплащане на такса. Таксите за получаване на информацията не надхвърлят свързаните с това административни разходи.

6. Централният регистър, посочен в параграф 3, осигурява на компетентните органи и ЗФР своевременно и неограничен достъп до информацията, без съответното образуване да бъде предупреждавано за това. Централният регистър позволява навременен достъп и на задължените субекти, когато те предприемат мерки за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава II.

7. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и ЗФР могат своевременно да предоставят на компетентните органи и на ЗФР на други държави членки информация по параграфи 1 и 3.

8. Държавите членки изискват от задължените субекти да не разчитат изцяло на посочения в параграф 3 централен регистър, за да изпълняват изискванията за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава II. Тези изисквания се изпълняват чрез прилагане на основан на риска подход.

9. В отделни конкретни случаи, при изключителни обстоятелства, държавите членки могат да предвидят изключения за посочения в параграф 5, букви б) и в) достъп до цялата или до част от информацията относно действителните собственици, когато този достъп би създал за действителния собственик опасност от измама, отвличане, изнудване, насилие или сплашване, или когато действителният собственик е непълнолетен или неспособен по други причини. Изключенията, предоставени в съответствие с настоящия параграф, не се прилагат за кредитните институции и финансовите институции, нито за задължените лица, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, буква б), които са длъжностни лица.

10. До 26 юни 2019 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ оценка на условията, техническите спецификации и процедурите за осигуряването на защитено и ефикасно свързване на централните регистри, посочени в параграф 3, чрез европейската централна платформа, създадена с член 4а, параграф 1 от Директива 2009/101/ЕО. Когато е уместно, докладът се придружава от законодателно предложение.

Член 31

1. Държавите членки изискват от доверителните собственици на всеки доверителен фонд, уреден съгласно тяхното право, да получават и разполагат с подходяща, точна и актуална информация относно действителните собственици на доверителния фонд. Тази информация включва самоличността на:

- а) учредителя;
- б) доверителните собственици;
- в) пазителя (ако има такъв);

⁽¹⁾ Директива 2009/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за координиране на гаранциите, които държавите членки изискват от дружествата по смисъла на член 48, втора алинея от Договора, за защита на интересите на членовете и на трети лица с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ L 258, 1.10.2009 г., стр. 11).

- г) бенефициерите или класа бенефициери, и
- д) всяко друго физическо лице, което упражнява ефективен контрол върху доверителната собственост.
2. Държавите членки гарантират, че доверителните собственици разкриват своя статут и своевременно предоставят на задължените субекти информацията по параграф 1, когато във функцията си на доверителен собственик участват в делови взаимоотношения или извършват случайна сделка в размер, надвишаващ прага по член 11, букви б), в) и г).
3. Държавите членки изискват осигуряването на своевременно достъп до информацията, посочена в параграф 1, за компетентните органи и ЗФР.
4. Държавите членки изискват информацията, посочена в параграф 1, да се съхранява в централен регистър, когато доверителното управление поражда данъчни последици. Централният регистър осигурява на компетентните органи и ЗФР своевременно и неограничен достъп до информацията, без страните в съответния доверителен фонд да бъдат предупреждавани за това. Централният регистър може също да позволи навременен достъп на задължените субекти, в рамките на мерките за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава II. Държавите членки уведомяват Комисията за характеристиките на тези национални механизми.
5. Държавите членки изискват информацията, която се съхранява в посочения в параграф 4 централен регистър, да бъде подходяща, точна и актуална.
6. Държавите членки гарантират, че задължените субекти не разчитат изцяло на посочения в параграф 4 централен регистър, за да изпълняват изискванията за комплексна проверка на клиента, предвидени в настоящата глава II. Тези изисквания се изпълняват чрез прилагане на основан на риска подход.
7. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и ЗФР могат своевременно да предоставят на компетентните органи и на ЗФР на други държави членки информация по параграфи 1 и 4.
8. Държавите членки гарантират, че предвидените в настоящия член мерки се прилагат за други видове правни форми със структура или функции, сходни с тези на доверителната собственост.
9. До 26 юни 2019 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ оценка на условията, техническите спецификации и процедурите за осигуряването на защитено и ефикасно свързване на централните регистри. Когато е уместно, докладът се придружава от законодателно предложение.

ГЛАВА IV

ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ДОКЛАДВАНЕ

РАЗДЕЛ 1

Общи разпоредби

Член 32

1. Всяка държава членка създава ЗФР с оглед на предотвратяването, разкриването и ефективната борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.
2. Държавите членки уведомяват Комисията писмено за наименованието и адреса на съответните ЗФР.
3. Всяко ЗФР е оперативно независимо и автономно, което означава, че тези звена следва да разполагат с правомощия и капацитет да изпълняват функциите си свободно, включително да могат да вземат автономно решение да анализират, изискват и разкриват конкретна информация. ЗФР като централно национално звено отговарят за получаването и анализването на доклади за съмнителни сделки, и друга информация, отнасяща се до изпирането на пари, съответните предикатни престъпления или финансирането на тероризма. ЗФР отговарят за довеждането на резултатите от своя анализ, както и на всякаква допълнителна значима информация, до знанието на компетентните органи, когато има основания за съмнения, че се касае за изпиране на пари, съответни предикатни престъпления или финансиране на тероризма. ЗФР могат да получават допълнителна информация от задължените субекти.

Държавите членки осигуряват своите ЗФР с адекватни финансови, човешки и технически ресурси, с оглед изпълнението на техните задачи.

4. Държавите членки гарантират, че техните ЗФР разполагат със своевременен достъп, пряко или косвено, до информацията с финансов, административен и правоприлагащ характер, която им е необходима за надлежното изпълнение на техните задачи. ЗФР могат да отговарят на искания за информация от компетентните органи на своята държава членка, когато тези искания за информация са обосновани от опасения във връзка с изпиране на пари, съответни предикатни престъпления или финансиране на тероризма. Решението за извършване на анализ или разкриване на информация се взема от ЗФР.
5. Когато съществуват обективни причини да се предполага, че предоставянето на такава информация би имало отрицателно въздействие върху текущи разследвания или анализи, или, при изключителни обстоятелства, когато разкриването на информацията би довело до последствия, явно непропорционални на законните интереси на физическо или юридическо лице, или няма отношение към целите, за които информацията е била поискана, ЗФР не са задължени да отговарят на искането за информация.
6. Държавите членки изискват от компетентните органи да предоставят на ЗФР обратна информация за това как е била използвана информацията, предоставена в съответствие с настоящия член, както и за резултатите от извършените въз основа на тази информация разследвания или проверки.
7. Държавите членки гарантират, че ЗФР разполагат с правомощия да предприемат спешни преки или косвени действия, когато съществува подозрение, че дадена сделка е свързана с изпиране на пари или финансиране на тероризма, да отложат или откажат одобрение за сключване на сделка с цел тя да се анализира, да потвърдят подозрението и да доведат резултатите от анализа до знанието на компетентните органи. ЗФР са оправомощени да предприемат такива преки или косвени мерки по искане на ЗФР от друга държава членка за сроковете и при условията, определени в националното право на получило искането ЗФР.
8. Дейността на ЗФР по извършване на анализи обхваща следното:
 - а) оперативни анализи, насочени към отделни случаи и специфични цели или към подходяща избрана информация, в зависимост от вида и обема на разкритите данни и очакваното използване на информацията след разкриването; и
 - б) стратегически анализи, насочени към тенденциите и схемите за изпиране на пари и финансиране на тероризма.

Член 33

1. Държавите членки изискват от задължените субекти, а където е приложимо, и от техните директори и служители да сътрудничат изцяло като незабавно:
 - а) информират ЗФР, включително чрез подаване на доклад, по своя собствена инициатива, когато задълженият субект знае, подозира или има сериозни основания да подозира, че средствата, независимо от техния размер, са придобити от престъпна дейност или са свързани с финансиране на тероризма, и като в такива случаи незабавно удовлетворяват исканията на ЗФР за допълнителна информация; и
 - б) предоставят на ЗФР, пряко или косвено, по тяхно искане, цялата необходима информация в съответствие с процедурите, установени в приложимото право.

Всички съмнителни сделки, включително опитите за извършване на такива сделки, се докладват.

2. Лицето, назначено в съответствие с член 8, параграф 4, буква а) изпраща информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, на ЗФР от държавата членка, на чиято територия е установен задълженият субект, изпращащ информацията.

Член 34

1. Чрез дерогация от член 33, параграф 1 държавите членки могат да определят подходящ саморегулиращ се орган за съответната професия като орган, който да получава информацията по член 33, параграф 1, по отношение на задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, букви а), б) и г).

Без да се засяга параграф 2, в случаите, посочени в първа алинея от настоящия параграф, определеният саморегулиращ се орган изпраща информацията на ЗФР незабавно и нефилтрирана.

2. Държавите членки не прилагат задълженията по член 33, параграф 1 по отношение на нотариуси, други лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, одитори, външни експерт-счетоводители и данъчни консултанти само доколкото изключението се отнася до информацията, която те получават от или относно някой от своите клиенти в процеса на определяне на правното му положение или при изпълнение на задачата да защитават или представляват този клиент във или във връзка със съдебен процес, включително предоставяне на съвет за завеждане или избягване на такъв процес, независимо дали тази информация е получена преди, по време на или след подобен процес.

Член 35

1. Държавите членки изискват от задължените субекти да се въздържат от извършването на сделки, за които знаят или подозират, че са свързани с приходи от престъпна дейност или финансиране на тероризма, докато не предприемат необходимите действия в съответствие с член 33, параграф 1, първа алинея, буква а) и не изпълнят всички допълнителни конкретни инструкции на ЗФР или компетентните органи в съответствие с правото на съответната държава членка.

2. Когато е невъзможно въздържане от извършване на сделките, посочено в параграф 1, или има вероятност тяхното извършване да осуети действията по преследване на бенефициерите на съмнителна операция, съответните задължени субекти информират ЗФР, незабавно след извършването на сделката.

Член 36

1. Държавите членки гарантират, че ако посочените в член 48 компетентни органи открият в процеса на проверка на задължените субекти или по някакъв друг начин факти, които може да са свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризма, те незабавно информират ЗФР.

2. Държавите членки гарантират, че надзорните органи, разполагащи с правомощия по закон или подзаконов акт да контролират фондовите пазари, валутните пазари и пазарите на финансови деривати, информират ЗФР, ако открият факти, които може да са свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризма.

Член 37

Добросъвестното разкриване на информация от задължен субект или от служител или директор на такъв задължен субект в съответствие с членове 33 и 34 не представлява нарушение на ограниченията за разкриване на информация, наложени по силата на договор или закона, подзаконова или административна разпоредба, и по никакъв начин не води до поразяване на отговорност от какъвто и да е характер за задължения субект или за неговите директори или служители, дори при обстоятелства, в които те не са осъзнавали ясно стоящата в основата на сделката престъпна дейност и независимо от това дали наистина е извършено незаконно деяние.

Член 38

Държавите членки гарантират, че физически лица, включително служители и представители на задължения субект, които докладват подозрения за изпиране на пари или финансиране на тероризма, вътрешно или до ЗФР, са защитени от излагането им на заплахи или враждебни действия, и особено от неблагоприятни или дискриминационни действия по отношение на заетостта.

РАЗДЕЛ 2

Забрана за разкриване

Член 39

1. Задължените субекти и техните директори и служители не разкриват пред съответния клиент или други трети лица факта, че в съответствие с член 33 или 34 се изпраща, ще бъде изпратена или е била изпратена информация, или че се извършва или може да бъде извършен анализ за целите на борбата с изпирането на пари или финансирането на тероризма.

2. Забраната, предвидена в параграф 1, не включва разкриване пред компетентните органи, включително саморегулиращите се органи, или разкриване за целите на правоприлагането.

3. Забраната, предвидена в параграф 1, не препятства разкриването между кредитни институции и финансови институции, или между тези институции и техните клонове и мажоритарно притежаваните дъщерни предприятия, намиращи се в трети държави, при условие че тези клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия спазват изцяло политиките и процедурите в рамките на групата, включително процедурите за обмен на информация в рамките на групата, в съответствие с член 45, и че политиките и процедурите в рамките на групата отговарят на изискванията, установени в настоящата директива.

4. Забраната, предвидена в параграф 1, не пречи разкриването на информация между задължени субекти по член 2, параграф 1, точка 3, букви а) и б) или субекти от трети държави, налагащи еквивалентни на предвидените в настоящата директива изисквания, които изпълняват професионалните си дейности, независимо дали като служители или не, в рамките на едно и също юридическо лице или по-голяма структура, към която принадлежи лицето и която има обща собственост, управление или контрол върху привеждането в съответствие.

5. За задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точки 1, 2 и точка 3, букви а) и б), в случаите, отнасящи се до един и същ клиент и една и съща сделка, в която участват два или повече задължени субекта, забраната, предвидена в параграф 1 от настоящия член, не пречи разкриването на информация между съответните задължени субекти, при условие че те се намират в държава членка, или подобни субекти в трета държава, налагаща еквивалентни на предвидените в настоящата директива изисквания, и при условие че те са от същата професионална категория и спрямо тях се прилагат еквивалентни задължения по отношение на опазването на професионалната тайна и защитата на личните данни.

6. Когато задължените субекти по член 2, параграф 1, точка 3, букви а) и б) се стремят да разубедят клиент да не предприема незаконна дейност, това не представлява разкриване на информация по смисъла на параграф 1 от настоящия член.

ГЛАВА V

ЗАЩИТА НА ДАННИ, СЪХРАНЯВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ И СТАТИСТИЧЕСКИ ДАННИ

Член 40

1. Държавите членки изискват от задължените субекти да съхраняват следните документи и информация в съответствие с националното право, за да могат ЗФР или другите компетентни органи да предотвратяват, разкриват и разследват евентуалните случаи на изпирене на пари или финансиране на тероризма:

- а) във връзка с комплексната проверка на клиента, копие на документите и информацията, необходими за спазването на изискванията за комплексна проверка на клиента, установени в глава II, за срок от пет години след приключване на деловите взаимоотношения с техния клиент или след датата на случайната сделка;
- б) придружаващата документация и записите на сделките, които се състоят от оригиналните документи или копия, допускани в съдебното производство като доказателство съгласно приложимото национално право, необходими за идентифициране на сделките за срок от пет години след приключване на деловите взаимоотношения с техния клиент или след датата на случайната сделка.

Държавите членки гарантират, че след изтичането на срока за съхранение, посочен в първа алинея, задължените субекти заличават личните данни, освен ако в националното право не е предвидено друго, определящо обстоятелство, при което задължените субекти могат или трябва да запазят данните за допълнителен срок. Държавите членки могат да разрешат или да изискат допълнителен срок на съхранение, след като са направили задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на подобно по-дълго съхраняване и го считат за обосновано с нуждата от предотвратяване, разкриване или разследване на случаи на изпирене на пари или финансиране на тероризма. Този допълнителен срок за съхранение не надвишава пет години;

2. Когато към 25 юни 2015 г. в държава членка има висящи производства, свързани с предотвратяване, разкриване, разследване или съдебно преследване на предполагаемо изпирене на пари или финансиране на тероризъм, и задължен субект разполага с информация или документи, свързани с тези висящи производства, задълженият субект може да съхранява тази информация или документи в съответствие с националното право за срок от пет години, считано от 25 юни 2015 г. Без да се засяга националното наказателно право относно доказването, приложимо по висящи наказателни разследвания и съдебни производства, държавите членки могат да позволят или да изискат такава информация или документи да бъдат съхранявани за допълнителен срок от пет години, когато се установи, че този допълнителен срок на съхранение е необходим и пропорционален за целите на предотвратяването, разследването или съдебното преследване на предполагаемо изпирене на пари или финансиране на тероризъм.

Член 41

1. По отношение на обработването на лични данни за целите на настоящата директива се прилага Директива 95/46/ЕО, както е транспонирана в националното право. По отношение на обработването на лични данни, което за целите на настоящата директива се осъществява от Комисията или от ЕНО, се прилага Регламент (ЕО) № 45/2001.

2. Лични данни се обработват от задължените субекти въз основа на настоящата директива единствено за целите на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма, както е посочено в член 1, без да се подлагат на по-нататъшна обработка по начин, който е несъвместим с посочените цели. Забранява се обработването на лични данни въз основа на настоящата директива за други цели, като напр. за търговски цели.

3. Преди установяването на делови взаимоотношения или извършването на случайна сделка задължените субекти предоставят на новите клиенти информацията, изисквана по силата на член 10 от Директива 95/46/ЕО. Тази информация включва по-конкретно общо известие относно законните задължения на задължените субекти съгласно настоящата директива да обработват лични данни за целите на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма, както е посочено в член 1 от настоящата директива.

4. За прилагане на забраната за разкриване на информация, предвидена в член 39, параграф 1, държавите членки приемат законодателни мерки, ограничаващи изцяло или отчасти правото на субектите на данни на достъп до личните им данни, доколкото такова частично или пълно ограничение представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество при надлежно отчитане на законните интереси на засегнатото лице за да:

- a) се създаде възможност задълженият субект или компетентен национален орган добре да изпълни задачите си за целите на настоящата директива; или
- б) се избегне възпрепятстване на официални или съдебни проучвания, анализи, разследвания или процедури за целите на настоящата директива и да се гарантира, че не се излага на риск предотвратяването, разследването и разкриването на изпиране на пари и финансиране на тероризма.

Член 42

Държавите членки изискват от своите задължени субекти да въведат системи, които им позволяват да реагират бързо и изцяло на запитвания от страна на техните ЗФР или на други органи в съответствие с националното право относно поддържането от тях към момента или през предхождащия запитването петгодишен период на делови взаимоотношения с определени лица, както и относно естеството на тези взаимоотношения, посредством сигурни канали и по начин, който осигурява пълна поверителност на запитванията.

Член 43

Обработването на лични данни въз основа на настоящата директива за целите на предотвратяването на изпиране на пари и финансиране на тероризма, както е посочено в член 1, се счита за въпрос от обществен интерес съгласно Директива 95/46/ЕО.

Член 44

1. За да се подпомогне изготвянето на оценки на риска съгласно член 7, държавите членки гарантират, че са в състояние да направят преглед на ефективността на своите системи за борба с изпирането на пари или финансирането на тероризма, като поддържат изчерпателни статистически данни по въпроси, свързани с ефективността на тези системи.

2. Статистическите данни, посочени в параграф 1, включват:

- a) данни, с които се измерва размерът и значението на различните сектори, които попадат в обхвата на настоящата директива, включително броят на юридическите и физическите лица и икономическото значение на всеки сектор;
- б) данни, с които се оценяват етапите на докладване, разследване и съдебно производство на националния режим за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително броят на докладите за съмнителни сделки, подавани до ЗФР, последващите действия по тези доклади, както и на годишна основа броят на разследваните случаи, броят на лицата, подложени на съдебно преследване, броят на лицата, осъдени за престъпления, свързани с изпирането на пари или финансирането на тероризма, видовете предикатни престъпления, ако съществува такава информация, и стойността на имуществото в евро, което е било замразено, иззето или конфискувано.
- в) ако са налични, данни, с които се установяват броят и процентът на докладите, водещи до по-нататъшно разследване, заедно с годишен доклад до задължените субекти, съдържащ подробна информация относно полезността и последващите действия във връзка с предоставените от тях доклади;
- г) данни за броя на презграничните искания за информация, които са отправени, получени, отхвърлени от ЗФР и на които ЗФР е отговорило частично или изцяло.

3. Държавите членки гарантират, че консолидираният преглед на статистическите им данни се публикува.

4. Държавите членки предоставят на Комисията посочените в параграф 2 статистически данни.

ГЛАВА VI

ПОЛИТИКИ, ПРОЦЕДУРИ И НАДЗОР

РАЗДЕЛ 1

Вътрешни процедури, обучение и обратна връзка

Член 45

1. Държавите членки изискват от задължените субекти, които са част от група, да прилагат политики и процедури, обхващащи цялата група, включително политики за защита на данните и политики и процедури за обмен на информация в рамките на групата за целите на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Тези политики и процедури се прилагат ефективно на ниво клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия в държави членки и трети държави.
2. Държавите членки изискват от задължените субекти, които извършват дейност чрез предприятия в друга държава членка, да гарантират, че тези предприятия спазват националните разпоредби на тази друга държава членка, с които се транспонира настоящата директива.
3. Държавите членки гарантират, че когато задължените субекти имат клонове или мажоритарно притежавани дъщерни предприятия, намиращи се в трети държави, чиито минимални изисквания за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма не са толкова строги, колкото тези на държавата членка, техните клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия, разположени в третата държава, прилагат изискванията на държавата членка, включително по отношение на защитата на данните, доколкото това е позволено от правото на третата държава.
4. Държавите членки и ЕНО се информират взаимно за случаите, в които правото на третата държава не позволява изпълнението на политиките и процедурите, изисквани съгласно параграф 1. В тези случаи могат да предприемат координирани действия за намиране на решение.
5. Когато правото на третата държава не позволява изпълнението на политиките и процедурите, изисквани съгласно параграф 1, държавите членки изискват от задължените субекти да гарантират, че клоновете и мажоритарно притежаваните дъщерни предприятия в тази трета държава прилагат допълнителни мерки за ефективно справяне с риска от изпиране на пари или финансиране на тероризма, и да информират компетентните органи на своята държава членка по произход. Ако допълнителните мерки не са достатъчни, компетентните органи в държавата членка по произход извършват допълнителни надзорни действия, включително могат да изискат от групата да не установява или да прекрати деловите взаимоотношения и да не предприема сделки, и по целесъобразност могат да отправят искане към групата да преустанови дейността си в третата държава.
6. ЕНО разработват проекти на регулаторни технически стандарти, определящи вида на допълнителните мерки, посочени в параграф 5, както и минималните действия, които кредитните институции и финансовите институции трябва да предприемат, когато правото на третата държава не позволява изпълнението на мерките, изисквани съгласно параграфи 1 и 3.

ЕНО представят на Комисията посочените в първа алинея проекти на регулаторни технически стандарти до 26 декември 2016 г.

7. На Комисията се делегират правомощието да приема посочените в параграф 6 от настоящия член регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010.
8. Държавите членки гарантират, че обменът на информация в рамките на групата е разрешен. Информацията, отнасяща се до подозрения, че средствата са придобити от престъпна дейност или са свързани с финансиране на тероризма, която се докладва на ЗФР, се обменя в рамките на групата, освен ако ЗФР даде други указания.
9. Държавите членки могат да изискват от емитентите на електронни пари по член 2, точка 3 от Директива 2009/110/ЕО и от доставчиците на платежни услуги по член 4, точка 9 от Директива 2007/64/ЕО, които са установени на тяхна територия в правни форми, различни от клон, и чието централно управление се намира в друга държава членка, да определят централно звено за контакт на тяхна територия, което да осигурява, от името на определителата го институция, съблюдаването на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и да улеснява надзора от страна на компетентните органи, включително като им предоставя документи и информация при поискване.

10. ЕНО разработват проекти на регулаторни технически стандарти по отношение на критериите за определяне на обстоятелствата, при които е целесъобразно да се определи централно звено за контакт по параграф 9, и функциите, които централните звена за контакт трябва да изпълняват.

ЕНО представят на Комисията проектите на регулаторни технически стандарти, посочени в първа алинея, до 26 юни 2017 г.

11. На Комисията се делегира правомощието да приема посочените в параграф 10 от настоящия член регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010.

Член 46

1. Държавите членки изискват от задължените субекти да предприемат мерки, пропорционални на техните рискове, естество и размер, така че служителите им да са запознати с приетите по силата на настоящата директива разпоредби, включително съответните изисквания за защита на данните.

Тези мерки включват участие на техните служители в специални текущи програми за обучение, които да им помогнат да разпознават операциите, които може да са свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризма, и да ги инструктират как да действат в такива случаи.

Когато физическо лице, което попада в някоя от категориите, изброени в член 2, параграф 1, точка 3, изпълнява професионални ангажменти като служител на юридическо лице, задълженията по настоящия раздел се прилагат по отношение на това юридическо лице, а не по отношение на физическото лице.

2. Държавите членки гарантират, че задължените субекти имат достъп до актуализирана информация относно практиките, прилагани от лицата, осъществяващи изпиране на пари и тези, които финансират тероризма, и индикатори, водещи до разкриването на съмнителни сделки.

3. Държавите членки осигуряват винаги, когато това е възможно, предоставянето на задължените субекти на съвременна обратна информация относно ефективността и последващите действия по докладваните съмнения за изпиране на пари или финансиране на тероризма.

4. Държавите членки изискват от задължените субекти, където е приложимо, да посочат члена на управителния съвет, който отговаря за изпълнението на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на настоящата директива.

РАЗДЕЛ 2

Надзор

Член 47

1. Държавите членки правят необходимото бюро за обмен на валута и за осребряване на чекове и доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление да подлежат на лицензиране или регистриране, а доставчиците на услуги в областта на хазарта да бъдат обект на регулиране.

2. Държавите членки изискват от компетентните органи да гарантират, че лицата, които заемат ръководни функции в образувания по параграф 1, или са действителните собственици на такива образувания, са подходящи и благонадеждни.

3. По отношение на задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, букви а), б) и г), държавите членки гарантират, че компетентните органи предприемат необходимите мерки, за да попречат на осъдени за съответните престъпления лица или на техни съучастници да изпълняват ръководни функции или да станат действителни собственици на тези задължени субекти.

Член 48

1. Държавите членки изискват от компетентните органи да извършват ефективно наблюдение и да предприемат необходимите мерки с цел осигуряване спазването на настоящата директива.

2. Държавите членки гарантират, че компетентните органи имат подходящи правомощия, включително правомощието да получават принудително всякаква информация, която има отношение към наблюдението върху спазването на съответствието, и да извършват проверки, както и че разполагат с необходимите финансови, човешки и технически ресурси за изпълнението на своите функции. Държавите членки гарантират, че служителите на тези органи съблюдают високи професионални стандарти, включително стандарти по отношение на поверителността и защитата на данни, и че са с висок морал и притежават подходящата квалификация.

3. По отношение на кредитните институции, финансовите институции и доставчиците на услуги в областта на хазарта компетентните органи разполагат с разширени надзорни функции.
4. Държавите членки гарантират, че компетентните органи на държавата членка, в която задълженият субект осъществява дейност чрез предприятия, упражняват надзор върху спазването от страна на тези предприятия на националните разпоредби на тази държава членка, с които се транспонира настоящата директива. По отношение на предприятията, посочени в член 45, параграф 9, този надзор може да включва предприемането на подходящи и пропорционални мерки за преодоляване на сериозни пропуски, които изискват незабавни корективни мерки. Тези мерки са временни и се прекратяват, когато установените пропуски бъдат преодоляни, включително с помощта на компетентните органи на държавата членка по произход на задължения субект или в сътрудничество с тях, в съответствие с член 45, параграф 2.
5. С оглед на осигуряването на ефективен надзор върху спазването на изискванията на настоящата директива държавите членки гарантират, че компетентните органи на държавата членка, в която задълженият субект осъществява дейност чрез предприятия, си сътрудничат с компетентните органи на държавата членка, в която се намира централното управление на задължения субект.
6. Държавите членки гарантират, че когато прилагат основан на риска подход при надзорния процес, компетентните органи:
 - а) имат ясна представа за съществуващите в тяхната държава членка рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма;
 - б) имат достъп, при осъществяване на надзор на място и на дистанционен надзор, до цялата необходима информация относно специфичните национални и международни рискове, свързани с клиенти, продукти и услуги на задължените субекти; както и
 - в) определят честотата и интензивността на надзора на място и на дистанционния надзор въз основа на рисковия профил на задължените субекти и съществуващите в съответната държава членка рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма.
7. Оценката на рисковия профил на задължените субекти по отношение на изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително рисковете от несъответствие, се преразглежда както периодически, така и когато настъпят важни събития или промени в управлението и дейността на задължените субекти.
8. Държавите членки гарантират, че компетентните органи вземат предвид предоставената на задължения субект свобода на преценка и преразглеждат съответно оценките на риска, на които се основава тази свобода на преценка, както и адекватността и прилагането на неговите вътрешни политики, мерки за контрол и процедури.
9. По отношение на задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, букви а), б) и г), държавите членки могат да разрешат функциите по параграф 1 от настоящия член да се изпълняват от саморегулиращите се органи, при условие че тези саморегулиращи се органи отговарят на условията по параграф 2 от настоящия член.
10. До 26 юни 2017 г. в съответствие с член 16 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010 ЕНО издават насоки за компетентните органи относно характеристиките на основания на риска подход в рамките на надзорния процес и мерките, които трябва да се вземат при упражняване на надзор въз основа на отчитане на риска. Особено внимание се обръща на естеството и размера на стопанската дейност, и ако това е уместно и целесъобразно, се предвиждат конкретни мерки.

РАЗДЕЛ 3

Сътрудничество

Подраздел I

Национално сътрудничество

Член 49

Държавите членки гарантират, че лицата, определящи политиката, ЗФР, надзорните органи и другите компетентни органи, които участват в борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, разполагат с ефективни механизми, позволяващи им да си сътрудничат и да координират на национално равнище дейността си по отношение на разработването и прилагането на политики и дейности за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително с оглед на изпълнението на задължението им по член 7.

Подраздел II

Сътрудничество с ЕНО

Член 50

Компетентните органи предоставят на ЕНО цялата информация, необходима за изпълнението на задълженията им по настоящата директива.

Подраздел III

Сътрудничеството между ЗФР и Комисията

Член 51

Комисията може да предоставя необходимата за подпомагане на координацията помощ, включително във връзка с обмена на информация между ЗФР в рамките на Съюза. Тя може редовно да свиква заседания на Платформата ЗФР в ЕС, съставена от представители на ЗФР от държавите членки, с цел улесняване на сътрудничеството между ЗФР, обмен на мнения и предоставяне на консултации по въпроси за изпълнението, които са от значение за ЗФР и докладващите субекти, както и по свързани със сътрудничеството въпроси, като ефективно сътрудничество между ЗФР, откриване на съмнителни сделки с презгранично измерение, стандартизиране на форматите за докладване посредством FIU.net или нейния приемник, съвместен анализ на презгранични случаи, и установяване на тенденции и фактори, които са от значение за оценяването на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма както на национално, така и на наднационално равнище.

Член 52

Държавите членки гарантират, че ЗФР сътрудничат помежду си във възможно най-голяма степен, независимо от организационния си статут.

Член 53

1. Държавите членки гарантират, че ЗФР обменят по собствена инициатива или при поискване всяка информация, която може да бъде от значение за извършваната от тях обработка или анализ на информация, свързана с изпиране на пари или финансиране на тероризма, както и с участващите физически или юридически лица, дори ако видът на евентуалните предикатни престъпления не е установен към момента на обмена.

Искането съдържа съответните факти, контекст, мотиви за искането и начин, по който изискваната информация ще бъде използвана. Могат да се прилагат различни механизми за обмен, ако ЗФР се договорят за това, по-специално по отношение на обмена чрез FIU.net или нейния приемник.

Когато ЗФР получи доклад в съответствие с член 33, параграф 1, първа алинея, буква а), който се отнася до друга държава членка, то незабавно го препраща на ЗФР на тази държава членка.

2. Държавите членки гарантират, че когато изпълнява посоченото в параграф 1 искане за информация от друго ЗФР, ЗФР, към което е отправено искането, е длъжно да използва всички правомощия, с които разполага, за получаване и анализ на информация, които принципно би използвало на национално равнище. ЗФР, към което е отправено искането, отговаря своевременно.

Когато ЗФР иска да получи допълнителна информация от задължен субект, установен в друга държава членка, който осъществява дейност на нейната територия, искането се отправя до ЗФР на държавата членка, на чиято територия е установен задълженият субект. Това ЗФР прехвърля исканията и отговорите незабавно.

3. ЗФР може да откаже обмен на информация само при изключителни обстоятелства, когато обменът би могъл да е в противоречие с основни принципи на неговото национално право. Тези изключения се уточняват по начин, който предотвратява злоупотребите и ненужните ограничения на свободния обмен на информация за аналитични цели.

Член 54

Получените по членове 52 и 53 информация и документи се използват за извършване на предвидените в настоящата директива задачи на ЗФР. При обмена на информацията и документите по членове 52 и 53 предаващото ЗФР може да наложи ограничения и условия за използването на тази информация. Получаващото ЗФР се съобразява с тези ограничения и условия.

Член 55

1. Държавите членки гарантират, че информацията, обменяна съгласно членове 52 и 53, се използва само за целта, за която е била поискана или предоставена, и че разкриването на тази информация от получаващото ЗФР до друг орган, агенция или служба или използването на тази информация за цели, надхвърлящи първоначално одобрените, подлежи на предварително одобрение от предоставилото информацията ЗФР.

2. Държавите членки гарантират, че ЗФР, към което е отправено искането, предоставя на компетентните органи своевременно и във възможно най-голяма степен предварителното си съгласие за разкриване на информацията. ЗФР, към което е отправено искането, не трябва да отказва да предостави съгласието си за подобно разкриване, освен ако това би попаднало извън приложното поле на разпоредбите му в областта на изпирането на пари и финансирането на тероризма, би могло да навреди на наказателно разследване, би довело до последствия, които са явно диспропорционални на законните интереси на физическо или юридическо лице или на държавата членка, в която се намира ЗФР, към което е отправено искането, или по друг начин би било в несъответствие с основните принципи на националното право на тази държава членка. Всеки подобен отказ за предоставяне на съгласие се обяснява надлежно.

Член 56

1. Държавите членки изискват от своите ЗФР да използват защитени канали за комуникация помежду си и насърчават използването на FIU.net или нейния приемник.

2. Държавите членки гарантират, че техните ЗФР си сътрудничат при прилагането на усъвършенствани технологии в съответствие с националното право, за да изпълняват задачите си, предвидени в настоящата директива. Тези технологии позволяват на ЗФР да съпоставят анонимно своите данни с други ЗФР, като осигуряват пълна защита на личните данни, с цел разкриване на лицата, които представляват интерес за ЗФР в други държави членки и установяване на техните приходи и средства.

Член 57

Различията между определенията на данъчни престъпления в националното право не препятстват способността на ЗФР да обменят информация или да предоставят помощ на друго ЗФР, във възможно най-голяма степен в съответствие с националното право.

РАЗДЕЛ 4

Санкции

Член 58

1. Държавите членки гарантират, че задължените субекти могат да бъдат подведени под отговорност за нарушения на националните разпоредби, с които се транспонира настоящата директива, в съответствие с настоящия член и членове 59—61. Всички произтичащи санкции и мерки трябва да са ефективни и пропорционални и да имат възпиращ ефект.

2. Без да се засяга правото на държавите членки да предвиждат и налагат наказателни санкции, държавите членки установяват правила относно административните санкции и мерки и гарантират, че националните компетентни органи могат да налагат такива санкции и мерки във връзка с нарушения на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива, и правят необходимото за тяхното прилагане.

Държавите членки могат да решат да не установяват правила за административни санкции или мерки за нарушения, за които са предвидени наказателноправни санкции в тяхното национално право. В този случай държавите членки съобщават на Комисията съответните разпоредби от наказателното право.

3. Държавите членки гарантират, че когато задълженията се отнасят за юридически лица, санкциите и мерките в случай на нарушение на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива могат да се прилагат по отношение на членовете на управителния орган и други физически лица, които съгласно националното право са отговорни за нарушението.
4. Държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с всички правомощия за извършване на надзор и разследвания, които са необходими за упражняването на функциите им.
5. Компетентните органи упражняват правомощията си за налагане на административни санкции и мерки в съответствие с настоящата директива и с националното право по всеки един от следните начини:
 - а) пряко;
 - б) в сътрудничество с други органи;
 - в) под тяхно ръководство, чрез делегиране на правомощия на тези органи;
 - г) чрез отнасяне на случая до компетентните съдебни органи.

Когато упражняват правомощията си за налагане на административни санкции и мерки, компетентните органи си сътрудничат тясно с цел да се гарантира, че тези административни санкции или мерки водят до желанния резултат, и съгласуват действията си при презгранични случаи.

Член 59

1. Държавите членки гарантират, че настоящият член се прилага най-малко при нарушения от страна на задължените субекти, които са сериозни, повтарящи се или систематични, или комбинират няколко от посочените характеристики, по отношение на изискванията, установени във:
 - а) членове 10—24 (комплексна проверка на клиента);
 - б) членове 33, 34 и 35 (докладване на съмнителни сделки);
 - в) член 40 (съхраняване на информация); и
 - г) членове 45 и 46 (вътрешен контрол).
2. Държавите членки гарантират, че в случаите по параграф 1 административните санкции и мерки, които могат да бъдат наложени, включват най-малко следното:
 - а) изявление, което се отправя към обществеността и в което се посочва физическото или юридическото лице и естеството на нарушението;
 - б) разпореждане, с което се изисква физическото или юридическото лице да прекрати въпросното поведение и да не извършва повторно нарушение;
 - в) когато задълженият субект е под разрешителен режим — отнемане или суспендиране на разрешението;
 - г) временна забрана за всяко лице, натоварено с управленски отговорности в задължения субект, или всяко друго физическо лице, което е отговорно за нарушението, да изпълнява управленски функции в задължени субекти;
 - д) максимални административни имуществени санкции на стойност най-малко двойния размер на ползата, вследствие на нарушението, когато размерът на тази полза може да бъде определен, или най-малко 1 000 000 EUR.
3. Държавите членки гарантират, че когато задълженият субект е кредитна институция или финансова институция, чрез дерогация от параграф 2, буква д) могат да се прилагат и следните санкции:
 - а) по отношение на юридически лица: максимални административни имуществени санкции на стойност най-малко 5 000 000 EUR или 10 % от общия годишен оборот в съответствие с последните налични отчети, одобрени от управителния орган; когато задълженият субект е предприятие майка или дъщерно предприятие на предприятие майка, от което се изисква да изготвя консолидирани финансови отчети, в съответствие с член 22 от Директива 2013/34/ЕС, за съответен общ годишен оборот се приема общият годишен оборот или съответстващият вид доход съгласно директивите за счетоводството, в съответствие с последния наличен консолидиран отчет, одобрен от управителния орган на основното предприятие майка;

б) по отношение на физически лица: максимални административни имуществени санкции на стойност най-малко 5 000 000 EUR или — в държавите членки, чиято парична единица не е еврото — равностойността в националната парична единица към 25 юни 2015 г.

4. Държавите членки могат да оправомощават компетентните органи да налагат допълнителни видове административни санкции освен предвидените в параграф 2, букви а)–г) или да налагат административни имуществени санкции, надвишаващи сумите, посочени в параграф 2, буква д) и в параграф 3.

Член 60

1. Държавите членки гарантират, че решение за налагане на административна санкция или мярка за нарушение на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива, което не може да бъде обжалвано, се публикува от компетентните органи на официалния им уебсайт веднага след като санкционираното лице бъде информирано за това решение. При публикуването се дава най-малко информация за вида и естеството на нарушението и за самоличността на отговорните лица. Държавите членки не са задължени да прилагат настоящата алинея към решения, с които се налагат мерки с разследващ характер.

Когато след оценяване на обстоятелствата по конкретния случай компетентният орган прецени, че публикуването на самоличността на отговорните лица, посочени в първа алинея, или на техни лични данни е непропорционално, или когато публикуването застрашава стабилността на финансовите пазари или текущо разследване, компетентните органи предприемат следните мерки:

- а) отлагат публикуването на решението за налагане на административна санкция или мярка до момента, в който основанията те да не бъдат публикувани престанат да съществуват;
- б) публикуват решението за налагане на административна санкция или мярка анонимно по начин в съответствие с националното право, ако подобно анонимно публикуване гарантира ефективна защита на въпросните лични данни; когато се вземе решение за анонимно публикуване на административна санкция или мярка, публикуването на съответните данни може да бъде отложено за разумен срок, ако се смята, че след изтичането на този срок основанията за анонимно публикуване ще престанат да съществуват;
- в) изобщо не публикуват решението за налагане на административна санкция или мярка, в случай че възможностите, посочени в букви а) и б), се считат за недостатъчни, за да се гарантира:
 - i) че стабилността на финансовите пазари няма да бъде изложена на риск; или
 - ii) пропорционалността на публикуването на решението по отношение на мерки, за които се смята, че са незначителни по своя характер.

2. Ако държавите членки разрешават публикуването на решения, които се обжалват, компетентните органи публикуват веднага на официалния си уебсайт и тази информация, както и всяка последваща информация за резултата от обжалването. Освен това се публикува и всяко решение, с което се отменя предходно решение за налагане на административна санкция или мярка.

3. Компетентните органи правят необходимото публикуваната съгласно настоящия член информация да остане на техния официален уебсайт за срок от пет години след публикуването ѝ. Въпреки това, личните данни, които се съдържат в публикацията, се съхраняват на официалния уебсайт на компетентния орган само за необходимия срок в съответствие с приложимите правила за защита на данните.

4. Държавите членки гарантират, че при определяне на вида и степента на административните санкции или мерки компетентните органи вземат предвид всички значими обстоятелства, включително, където е приложимо:

- а) тежестта и продължителността на нарушението;
- б) степента на отговорност на носещото отговорност физическо или юридическо лице;
- в) финансовите възможности на носещото отговорност физическо или юридическо лице, определени например според общия оборот на носещото отговорност юридическо лице или годишния доход на носещото отговорност физическо лице;
- г) произтичащата от нарушението полза за носещото отговорност физическо или юридическо лице, когато размерът ѝ може да бъде определен;
- д) загубите, понесени от трети лица в резултат на нарушението, доколкото могат да бъдат определени;

- е) равнището на съдействие, което носещото отговорност физическо или юридическо лице оказва на компетентния орган;
- ж) предишните нарушения на носещото отговорност физическо или юридическо лице.

5. Държавите членки гарантират, че юридическите лица могат да носят отговорност за предвидените в член 59, параграф 1 нарушения, извършени в тяхна полза от всяко лице, което действа самостоятелно или като част от орган на въпросното юридическо лице и има водеща роля в рамките на юридическото лице въз основа на:

- а) право да представлява юридическото лице;
- б) правомощие да взема решения от името на юридическото лице, или
- в) правомощие да упражнява контрол в рамките на юридическото лице.

6. Държавите членки гарантират също така, че юридическите лица могат да носят отговорност в случаите, когато липсата на надзор или контрол от страна на лице по параграф 5 от настоящия член е направила възможно извършването на нарушения по член 59, параграф 1 в полза на въпросното юридическо лице от лице на негово подчинение.

Член 61

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи създават ефективни и надеждни механизми, с които да се насърчава подаването на сигнали до компетентните органи за потенциални или действително извършени нарушения на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива.

2. Механизмите по параграф 1 включват най-малко:

- а) специални процедури за приемането на сигнали за нарушения и за предприемане на последващи действия по тях;
- б) подходяща защита за служителите или лицата в сходно положение в задължените субекти, които подават сигнал за нарушения, извършени в рамките на задължения субект;
- в) подходяща защита за предполагаемия нарушител?
- г) защита в съответствие с принципите на Директива 95/46/ЕО на личните данни на лицето, което подава сигнал за нарушения, и на физическото лице, за което се предполага, че е отговорно за нарушението;
- д) ясни правила, които гарантират поверителност във всички случаи за лицето, което подава сигнал за нарушения, извършени в рамките на задължения субект, освен ако разкриването му се изисква съгласно националното право в контекста на по-нататъшно разследване или последващо съдебно производство.

3. Държавите членки изискват от задължените субекти да въведат подходящи процедури, за да могат служителите им или лицата в сходно положение да подават вътрешни сигнали за нарушения по определен, независим и анонимен начин, пропорционален на естеството и размера на съответния задължен субект.

Член 62

1. Държавите членки правят необходимото техните компетентни органи да информират ЕНО за всички административни санкции и мерки, наложени в съответствие с членове 58 и 59 на кредитни институции и финансови институции, включително всяко обжалване във връзка с тях и резултата от него.

2. Държавите членки гарантират, че компетентните национални органи проверяват в съответствие с националното си право за наличието на съотносима присъда в досието за съдимост на засегнатото лице и обменят информация. Всеки обмен на информация за тези цели се извършва в съответствие с Решение 2009/316/ПВР и Рамково решение 2009/315/ПВР, както са въведени в националното право.

3. ЕНО поддържат уебсайт с връзки към публикуваните от всеки компетентен орган административни санкции и мерки, наложени в съответствие с член 60 на кредитни институции и финансови институции, и указват периода, за който всяка държава членка публикува административни санкции и мерки.

ГЛАВА VII
ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 63

Член 25, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ се заменя със следното:

„г) ЦК е установен или е получил разрешение в трета държава, която не се счита от Комисията в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета (*), за имаща стратегически слабости в национална си уредба за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, които да излагат на сериозни заплахи финансовата система на Съюза.

(*) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета, и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“

Член 64

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 9, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 25 юни 2015 г.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 9, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 9, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от един месец след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с един месец по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 65

До 26 юни 2019 г. Комисията изготвя доклад за прилагането на настоящата директива и го представя на Европейския парламент и на Съвета.

Член 66

Директиви 2005/60/ЕО и 2006/70/ЕО се отменят, считано от 26 юни 2017 г.

Позоваванията на отменените директиви се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение IV.

Член 67

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 26 юни 2017 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки.

Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

Член 68

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 69

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 20 май 2015 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

ПРИЛОЖЕНИЕ I

По-долу е представен неизчерпателен списък на отразяващите риска променливи величини, които задължените субекти трябва да вземат под внимание, когато определят в каква степен да прилагат мерките за комплексна проверка на клиента в съответствие с член 13, параграф 3:

- i) предназначение на сметката или взаимоотношенията;
 - ii) равнище на активи, които клиентът ще депозира, или размер на предстоящата сделка;
 - iii) регулярност или продължителност на деловите взаимоотношения.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

По-долу е представен неизчерпателен списък на факторите и видовете доказателства за потенциално по-нисък риск по член 16:

- 1) Рискови фактори по отношение на клиента:
 - а) публични дружества, чиито акции се търгуват на фондова борса и спрямо които се прилагат изисквания за оповестяване (съгласно правилата на фондовата борса или по силата на закон, или със средствата на правоприлагането), с които се налагат изисквания, гарантиращи достатъчна прозрачност относно действителните собственици;
 - б) публични администрации или предприятия;
 - в) клиенти, пребиваващи в по-нискорисковите географски райони, посочени в точка 3.
- 2) Рискови фактори по отношение на продукти, услуги, сделки или механизми за доставка:
 - а) животозастрахователни полици, по които премията е ниска;
 - б) застрахователните полици по пенсионни схеми, по които няма клауза за предварително изкупуване, и полицата не може да бъде използвана като залог;
 - в) пенсионна схема, схема за пенсия за старост или друга подобна схема, които предвиждат доходи при пенсиониране на служители и по които вноските се правят чрез удържки от заплатите, а правилата на схемата не позволяват прехвърляне на дяловете на даден член по схемата;
 - г) финансови продукти или услуги, които осигуряват надлежно определени и ограничени услуги за някои видове потребители, за подобряване на достъпа във връзка с финансовото приобщаване;
 - д) продукти, по които рискът от изпиране на пари и финансиране на тероризма се управлява от други фактори, като например ограничения върху портфейла или прозрачност на собствеността (например някои видове електронни пари).
- 3) Рискови фактори по отношение на географското разположение:
 - а) държави членки;
 - б) трети държави, които имат ефективни системи за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
 - в) трети държави, чието равнище на корупция или друга престъпна дейност е определено от надеждни източници като ниско;
 - г) трети държави, които според надеждни източници като взаимни оценки, подробни доклади за оценка или публикувани доклади за последващи мерки, са въвели изисквания за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, съответстващи на ревизираните препоръки на FATF, и които действително прилагат тези изисквания.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

По-долу е представен неизчерпателен списък на факторите и видовете доказателства за потенциално по-висок риск по член 18, параграф 3:

- 1) Рискови фактори по отношение на клиента:
 - а) деловите взаимоотношения се провеждат при необичайни обстоятелства;
 - б) клиенти, пребиваващи във високорисковите географски райони, посочени в точка 3;
 - в) юридически лица или правни форми, които се използват за управление на лични активи;
 - г) дружества, които имат номинални акционери или акции на приносител;
 - д) предприятия, чиито разплащания се извършват предимно в брой;
 - е) структурата на собственост на дружеството се счита за необичайна или прекомерно усложнена предвид естеството на дейността на дружеството.
- 2) Рискови фактори по отношение на продукти, услуги, сделки или механизми за доставка:
 - а) частно банкиране;
 - б) продукти или сделки, които могат да предразполагат към анонимност;
 - в) индиректни делови взаимоотношения или сделки без определени предпазни мерки, като например електронни подписи;
 - г) плащане, получено от непознати или несвързани трети лица;
 - д) нови продукти и нови стопански практики, включително нови механизми за доставка, както и използването на нови или новоразработвани технологии във връзка с нови и вече съществуващи продукти.
- 3) Рискови фактори по отношение на географското разположение:
 - а) без да се засяга член 9, държави, за които според информация от надеждни източници, като взаимни оценки, подробни доклади за оценка или публикувани доклади за последващи мерки, е установено, че не разполагат с ефективни системи за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
 - б) държави, чиито равнища на корупция или друга престъпна дейност са определени от надеждни източници като значителни;
 - в) държави, по отношение на които са наложени санкции, ембарго или подобни мерки, взети например от Съюза или Организацията на обединените нации;
 - г) държави, които предоставят финансиране или подкрепа за терористични дейности или на чиято територия действат известни терористични организации.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Таблица на съответствието

Настоящата директива	Директива 2005/60/ЕО	Директива 2006/70/ЕО
—		Член 1
—		Член 3
—		Член 5
—		Член 6
—		Член 7
Член 1	Член 1	
Член 2	Член 2	
Член 2, параграфи 3 — 9		Член 4
Член 3	Член 3	
Член 3, точки 9, 10 и 11		Член 2, параграфи 1, 2 и 3
Член 4	Член 4	
Член 5	Член 5	
Членове 6 — 8	—	
Член 10	Член 6	
Член 11	Член 7	
Член 13	Член 8	
Член 14	Член 9	
Член 11, буква г)	Член 10, параграф 1	
—	Член 10, параграф 2	
Членове 15, 16 и 17	Член 11	
—	Член 12	
Членове 18 — 24	Член 13	
Член 22		Член 2, параграф 4
Член 25	Член 14	
—	Член 15	
Член 26	Член 16	
—	Член 17	
Член 27	Член 18	
Член 28	—	
Член 29	Член 19	
Член 30	—	
Член 31	—	
—	Член 20	
Член 32	Член 21	
Член 33	Член 22	

Настоящата директива	Директива 2005/60/ЕО	Директива 2006/70/ЕО
Член 34	Член 23	
Член 35	Член 24	
Член 36	Член 25	
Член 37	Член 26	
Член 38	Член 27	
Член 39	Член 28	
—	Член 29	
Член 40	Член 30	
Член 45	Член 31	
Член 42	Член 32	
Член 44	Член 33	
Член 45	Член 34	
Член 46	Член 35	
Член 47	Член 36	
Член 48	Член 37	
Член 49	—	
Член 50	Член 37а	
Член 51	Член 38	
Членове 52 — 57	—	
Членове 58 — 61	Член 39	
—	Член 40	
—	Член 41	
—	Член 41а	
—	Член 41б	
Член 65	Член 42	
—	Член 43	
Член 66	Член 44	
Член 67	Член 45	
Член 68	Член 46	
Член 69	Член 47	